

ADALYA

(AYRIBASIM/OFFPRINT)

SUNA-İNAN KIRAÇ AKDENİZ MEDENİYETLERİ ARAŞTIRMA ENSTİTÜSÜ
SUNA & İNAN KIRAÇ RESEARCH INSTITUTE ON MEDITERRANEAN CIVILIZATIONS

ADALYA

SUNA-İNAN KIRAÇ AKDENİZ MEDENİYETLERİ ARAŞTIRMA ENSTİTÜSÜ YILLIĞI
THE ANNUAL OF THE SUNA & İNAN KIRAÇ RESEARCH INSTITUTE ON MEDITERRANEAN CIVILIZATIONS

ADALYA
Vehbi Koç Vakfı
Suna - İnan KIRAÇ Akdeniz Medeniyetleri
Araştırma Enstitüsü Yıllık Dergisi
Yönetim Yeri: Barbaros Mh. Kocatepe Sk. No. 25
Kaleiçi 07100 Antalya Tel: +90 242 243 42 74
Faks: +90 242 243 80 13 E-posta: akmed@akmed.org.tr
Yayın Türü: Yerel Süreli Yayın **Sayı:** XVII - 2014
Yayıncı Sertifika No: 25840

Sahibi: Vehbi Koç Vakfı Adına Erdal YILDIRIM
Sorumlu Müdür: Kayhan DÖRTLÜK
Yapım: Zero Prodüksiyon Ltd.
Abdullah Sokak No. 17 Taksim 34433 İstanbul
Tel: +90 212 244 75 21 www.zerobooksonline.com
Baskı: Oksijen Basım ve Matbaacılık San. Tic. Ltd. Şti.
100. Yıl Mah. Matbaacılar Sit. 2. Cad. No: 202/A Bağcılar-İstanbul
Tel: +90 (212) 325 71 25 Fax: +90 (212) 325 61 99
Sertifika No: 29487

ISSN 1301-2746

Yayıncı Sertifika No: 25840

Bilim Danışma Kurulu / Editorial Advisory Board

Hâluk ABBASOĞLU	Frank KOLB
David ABULAFIA	Wolfram MARTINI
Ara ALTUN	Gönül ÖNEY
Oluş ARIK	Mehmet ÖZSAİT
Cevdet BAYBURTLUOĞLU (C)	Urs PESCHLOW
Jürgen BORCHHARDT	Felix PIRSON
Thomas CORSTEN	Scott REDFORD
Jacques DES COURTILS	Denis ROUSSET
Vedat ÇELGİN	Martin Ferguson SMITH
Nevzat ÇEVİK	Oğuz TEKİN
İnci DELEMEN	Gülsün UMURTAK
Refik DURU	Burhan VARKIVANÇ
Serra DURUGÖNÜL	Michael WÖRRLE
Hansgerd HELLENKEMPER	Martin ZIMMERMAN

Adalya, **A&HCI** (*Arts & Humanities Citation Index*) ve **CC/A&H** (*Current Contents / Arts & Humanities*) tarafından taranmaktadır.

Adalya is indexed in the **A&HCI** (*Arts & Humanities Citation Index*) and **CC/A&H** (*Current Contents / Arts & Humanities*).

Hakemli bir dergidir / *A peer reviewed Publication*

Editörler / Editors

Kayhan DÖRTLÜK
Tarkan KAHYA
Remziye BOYRAZ SEYHAN
Tuba ERTEKİN

İngilizce Editörleri / English Editors

İnci TÜRKOĞLU
Mark WILSON

Yazışma Adresi / Mailing Address

Barbaros Mah. Kocatepe Sk. No. 25
Kaleiçi 07100 ANTALYA-TURKEY
Tel: +90 242 243 42 74 • Fax: +90 242 243 80 13
akmed@akmed.org.tr
www.akmed.org.tr

İçindekiler

Nikos Efstratiou – Paolo Biagi – Elisabetta Starnini <i>The Epipalaeolithic Site of Ouriakos on the Island of Lemnos and its Place in the Late Pleistocene Peopling of the East Mediterranean Region</i>	1
Süleyman Özkan – Mücella Erdalkıran <i>Yeni Buluntuların Işığında Çukurkent Neolitik Yerleşimi</i>	25
Hale Güney <i>Same Type, Different Legend: Anchiaie or Soloi?</i>	45
H. Asena Kızıarslanoğlu – Erkan Alkaç <i>Elaiussa'da Ele Geçen Hellenistik Dönem Rhodos Amphora ve Amphora Mübürleri</i>	55
Deniz Kaplan <i>Doğu Dağlık Kilikia'da (Olba Bölgesi) Erken İmparatorluk Dönemi'nde İmar Hareketliliğindeki Durgunluk ve Isodom Kuleler: Dağlık Kilikia-Isauria İsyancıları</i>	69
Hamdi Şahin – Aşkım Özdizbay <i>Dağlık Kilikia Kurşun Kalesi Tapınağı ve Stoasına İlişkin Yeni Öneriler</i>	85
İnci Delemen – Emine Koçak <i>The Dancing Attis: A Bronze Statue from the Macellum / Agora of Perge</i>	123
B. Ayça Polat Becks – Hüseyin Metin <i>Pisidia'dan Plouton-Kore Betimli Bir Adak Steli ve Yöre Kültü Hakkında Düşündürdükleri</i> ...	145
Filiz Cluzeau <i>An Homeric Dream Oracle from Termessos</i>	159
Emma L. Baysal – Hugh Elton <i>A tomb with a view: the rock-cut cemetery at Alaban in Isauria</i>	181
Mehmet Oktan – Gülcan Şaroğlu <i>Eine neue Widmungsinschrift des Statthalters Valerius Diogenes für Konstantin den Großen aus dem pisidischen Antiochia</i>	209
Nevzat Çevik – Süleyman Bulut <i>Andriake Doğu Hamamı: Bölgenin Hamam Mimarlığına Işık Tutan Yeni Bir Örnek</i>	221
Eric Laufer – Johannes Lipps <i>Eine frühbyzantinische Kirche beim pisidischen Pednelissos und ihre kaiserzeitlichen Spolien</i>	263
Çiğdem Gençler-Güray – Nilüfer Peker <i>A Figure-Engraved Glass Bowl from the Early Byzantine Period</i>	281

Hatice Durgun	
<i>XIX. yy. 'da Elmalı Abdal Musa Dergâhı Şeybliği ve Vakıflarına Yönelik Müdahaleler</i>	295
Mehmet Ak	
<i>Antalya'da İdari Yapı ve Nüfus (1915)</i>	311

Prof. Dr. CEVDET BAYBURTLUOĞLU
(1934-2013)

“...Yaşamınızı arkeolojiye bağladınız. Arkeolojiyi içten gelen duygularla sevdiniz ve onu Türk kamuoyuna sevdirdiniz. Örnek bir bilim adamı olarak Türk arkeolojisinde seçkin bir yeriniz vardır. Sevecen bir hoca, özverili bir kazı yönetmeni, barışı, dostluğu yaşatan bir aydın olarak hizmet görüyorsunuz. Sizin bundan sonra Türkiye ve dünya arkeolojisiyle turizmine olan büyük hizmetlerinizi başarıyla sürdüreceğiniz inancındayım. Sizi sevgiyle, saygıyla selamlarım.*”

Ord. Prof. Dr. Ekrem Akurgal
İzmir, 2001.

“...You have dedicated your life to archaeology. You have loved archaeology with the most sincere of feelings and made society love it. You have a special elite place among Turkish archaeological academia. You have been serving as a role model for the embracing teacher, the self-sacrificing excavation director and the enlightened person reviving peace and friendship. I believe that you will continue your great services to Turkish and world tourism and to archaeology. I salute you with love and respect.”*

Ord. Prof. Dr. Ekrem Akurgal
İzmir, 2001.

Adalya'nın bu sayısı, bir vefa ve saygı gereği Bilim Danışma Kurulu üyemiz, AKMED Kütüphanesinin nazik ve cömert bağışçısı Cevdet Bayburtluoğlu'nun aziz hatırasına armağandır.

This issue of ADALYA is dedicated, in fidelity and respect, to the dear memory of Cevdet Bayburtluoğlu, a generous and kind donor to the Library and member of the Academic Advisory Board of AKMED.

* E. Akurgal, “Cevdet Bayburtluoğlu'nun Anadolu Arkeolojisine Katkıları”, in: C. Özgünel et al. (eds.), Cevdet Bayburtluoğlu İçin Yazılar – Essays in Honour of Cevdet Bayburtluoğlu (2001) 1.

Antalya'da İdari Yapı ve Nüfus (1915)

Mehmet AK*

Antalya'nın 1207 yılında Selçuklular tarafından alınmasıyla başlayan Türk hakimiyeti bir ara kesintiye uğramış ancak 1216 yılında şehrin yeniden ele geçirilmesiyle kesinleşmiştir¹. XIII. yy.'ın ikinci yarısından itibaren artan Moğol baskısı ile Anadolu'da zayıflayan Selçuklu hakimiyeti Antalya'da da etkisini yitirmiştir. Bu gelişmeler üzerine Hamidoğulları'ndan Dündar Bey Antalya'yı zapt edip, şehrin idaresini kardeşi Yunus Bey'e vermiştir. Böylece XIV. yy. boyunca, Yunus Bey ve onun soyundan gelenlerin idaresinde kalan Antalya, Teke Bey olarak da tanınan Emir Mübârizü'd-din Mehmet Bey zamanında Teke-ili olarak anılmaya başlanmıştır².

Osmanlı Devleti Antalya'ya 1390 yılında egemen olmuştur. Ankara Savaşı'ndan sonra kısa bir süre için elden çıkan bölgede tekrar 1423 yılında kesin hakimiyet sağlanmıştır³. Osmanlı yönetiminde Teke Sancağı adıyla Anadolu Eyaleti'ne bağlanan Antalya'nın, bu statüsü XIX. yy.'ın ikinci yarısına kadar korunmuştur. İdari alanda 1864 yılında hazırlanan Vilayet Nizamnamesi ile Anadolu Eyaleti'nden ayrılıp, Konya Vilayetine bağlanmıştır⁴.

Teke Sancağı ile Konya Vilayeti arasındaki mevcut ulaşım imkânlarının yetersizliğinden, Babıali ile Konya Vilayeti üzerinden yapılan yazışmalar zaman kaybına yol açmaktadır. Buna bir çare bulunması amacıyla gösterilen yoğun çabalar sonucunda, sancağa 1913 yılında müstakil bir statü verilmiştir. Bu yeni statüsü içindeki sancak, 1915 yılında mutasarrıf Sabur Bey tarafından idare edilmektedir⁵ ve Antalya, Alaiye, Akseki, Manavgat, Korkudili, Elmalu, Finike, Kaş kazaları ile Antalya'ya bağlı Kemer, Kızılkaya, Serik, Gebiz, Millü; Alaiye'ye bağlı Demirtaş, Karahalil, Köprülü; Manavgat'a bağlı Taşahur, Beşkonak nahiyelerinden oluşmaktadır⁶.

* Dr. Mehmet Ak, MEB, Antalya. E-posta: mehmetak_07@hotmail.com

¹ Ayrıntılı bilgi için bk.: Turan 1996, 284-285, 309-310; İbn Bibî 2007, 37-38, 49-50; Kesik 2006, 6-8; Moğol 1993, 136-137; Baykara 2010, 106.

² Kofoğlu 2006, 132, 181; Uzunçarşılı 1988, 62, 67-68; Emir Mübârizü'd-din Mehmed Bey, 1361'de Kıbrıslıların eline geçen Antalya'yı almak için 1362'de inatla savaşmasından dolayı Teke Bey olarak tanınmıştır. Tekindağ 1977, 55, 63, 66; Tekindağ 2001, 128, 130; Bu görüşün aksine Selçuklu hükümdarlarının Antalya'yı fethinden sonra buraya iskân edilen Teke Türkmenleri'nden dolayı Antalya taraflarına Teke-eli denmiş, Antalya'ya vali olarak atananlara da Teke Beyi ismi verilmiştir. Uzunçarşılı 1933, 96; Armağan 2002, 3-5.

³ Merçil 1997, 299; Uzunçarşılı 1982, 53, 402; Armağan 2006, 99.

⁴ Akbal 1951, 620; Emecen 1991, 236; Karaca 2002, 45, 69-70; Güçlü 1996, 106; Güçlü 1997b, 289.

⁵ Ortak 2008, 91, 95-99.

⁶ BOA., *DH.EUM.KLU.*, 15/69, 2-24, (14 Şevvâl 1333/25 Ağustos 1915).

1. Antalya Kazası

I. Dünya Savaşı devam ederken Dahiliye Nezareti'nden 20 Temmuz 1915 tarihinde Teke Sancağı'nın nüfus durumunu öğrenmek için çekilen telgrafa, mutasarrıflık tarafından verilen cevapta, sancak nüfusunun savaştan önceki verilerle aynı olduğu bildirilmiştir. Ayrıca, milliyet esasına göre hazırlanan bir nüfus cetveli de 25 Ağustos 1915 tarihinde Dahiliye Nezareti'ne gönderilmiştir. Söz konusu bu cetveldeki kayıtlı yer adlarından hareketle yörede alan çalışması yapılmış ve yerleşim yerlerinden bir kısmının adının değiştirildiği belirlenmiştir. Eski ve yeni yer adları, hazırlanan tablolarda ayrıntılı olarak gösterilmiştir⁷. Ad verme Türklerde, eskiden beri var olan bir gelenek olup yaşanan coğrafyanın vatan edinilebilmesi için, her millet açısından olduğu gibi önemli bir uygulamadır. Bu hem doğal yollarla hem de bilinçli olarak yapılmıştır. Antalya'daki yer adları, şehrin XIII. yy.'da ele geçirilmesiyle zaman içerisinde boy, oymak, oba, soy, şahıs, meslek, bitki, hayvan ve renk adları ile coğrafi terimlerden oluşan Türkçe adlar kullanılarak değiştirilmiştir. Hatta bu tür adlandırmalarla yeni yerleşim birimleri de ortaya çıkmıştır⁸. Osmanlı Devleti yıkıldıktan sonra Cumhuriyet'in ilk yıllarından itibaren yer adlarının değiştirilmesine yönelik ilk geniş kapsamlı çalışma İçişleri Bakanlığı'nın 1940 yılında hazırladığı genelge ile yapılmıştır. Bu uygulama çerçevesinde, Antalya'da da yabancı kökenli yer adları yerine Türkçe adlar tercih edilmiştir⁹.

Antalya'nın ilk kuruluş ve gelişme yeri denizle falezler arasında bulunan küçük koy etrafındaki surlarla çevrili Kaleiçi'dir. Nüfus artışına paralel olarak yerleşim kalenin dışına doğru taşmış ve fiziki, dinî ve sosyal yapılanma gereği, Güllük, Muratpaşa Camii, Doğu Garajı, Meydan ve Demircikara hattı ile çevrelenen alan içerisinde yayılmıştır¹⁰. Kaleiçi ve çevresinden müteşekkil kent, sancağın merkezi ve en yoğun nüfuslu yeridir. Antalya 1915 yılında 36 mahalleden ibarettir. Bunların 6'sı gayrimüslim mahallesidir. Bir mahallede yabancı Müslim ve gayrimüslimler birlikte yaşamaktadırlar. Gayrimüslim mahallelerinin tamamı ile Cami-i Cedit, Cami-i Atik, Makbul Ağa, Hatib Süleyman, Mecdeddin, Has Balaban, Karadayı, İskender Çelebi, Baba Doğan, Tuzcular, Cüllahkara, Ahi Kızı ve Ahi Yusuf mahalleleri Kaleiçi'nde, diğerleri kale dışındadır¹¹. Makbule Mahallesi, İslam ve Rum olmak üzere ikiye ayrılmıştır. Bu mahallelerin bir kısmı günümüze kadar aynı adla varlığını korurken, bazısının adı değişmiş, bazıları da yakınında bulunan başka bir mahalle ile birleştirilmiştir¹². Bu zamanda Antalya merkez kazaya bağlı 37 köy, 5 Yörük oymak ve obası ile yörede kendilerini genellikle abdal olarak niteleyen 1 Kıpti topluluğu bulunmaktadır. Köyler, genel olarak günümüzde de aynı adla varlıklarını sürdürürken, bir kısmı merkez ilçelere bağlı mahalleye dönüştürülmüştür. Şerafeddin Bayır'nın adı Çağlarca olarak değiştirilip Konyaaltı'na bağlanmış; Sekçi, Bahtılı Köyü'nün bir mahallesi olmuş; Aşağı Yukarı Karaman, fiilen iki ayrı köy olmasına rağmen muhtarlığı bir olduğu için böyle anılmakla beraber, günümüzde Aşağı Karaman adıyla Konyaaltı'na bağlanmış; İstavroz Köyü'nün adı Boztepe olarak değiştirilmiş ve Aksu merkez ilçe olduktan sonra buraya bağlanıp mahalleye dönüştürülmüştür. Dumanlı Köyü ise Dumanlar adıyla varlığını sürdürmektedir¹³.

⁷ BOA., *DH.EUM.KLU.*, 15/69, 2-24, (14 Şevvâl 1333/25 Ağustos 1915).

⁸ Şahin 2006, 117-118, 130.

⁹ Tunçel 2000, 27-28.

¹⁰ Karaca 2010a, 121.

¹¹ BOA., *NFS.d.*, 3190, 15, (1246/1831); Antalya mahalleleri için ayrıca bk.: Özdemir 1994, 1387-1390.

¹² Antalya merkez mahallelerinin çoğu XV. ve XVI. yy.'lardan beri aynı adla varlığını korumaktadır. Karaca 2002, 118-121; Eski ve yeni mahalle adları için bk.: Onat 2000, 113-115; Çimrin 2007, 389-406.

¹³ Aşağı Yukarı Karaman ve İstavroz için bk.: Selekler 1960, 36, 138; Tızlak 2010, 146-147.

Antalya nahiyelerinden Ağva merkezli Kemer'in eski adı, yirmi dört Oğuz boyundan birinin de adı olan İğdir'dir¹⁴. Tahtacı nüfusu ağırlıklı Kemer'de merkezle birlikte 5 köy, 13 Tahtacı Obası ve 2 Yörük Obası bulunmaktadır.

Serik adı yörede XV. yy.'dan beri var olan ve birçok oymağı bünyesinde barındıran Serik yörüklerinden gelmektedir. Osmanlı Dönemi'nde genellikle kaza statüsünde idari bir birim olan Karahisar-ı Teke, Serik'in eski adıdır. Antalya'ya bağlı nahiyenin merkezi Şevketiye ve Kökez köyleri olup herhangi bir merkez mahallesi yoktur. Kökez, XV. ve XVI. yy.'larda Serik yörükleri içerisinde gösterilen Kökez yörüklerinin yerleşimi ile kurulmuştur¹⁵. Teke Sancağı'nda, en kalabalık Yörük nüfusuna sahip olan Serik'e bağlı 34 köy, 27 Yörük Oymak ve Obası bulunmaktadır. XV. yy.'da yörede yaşayan Yörük oymaklarından birisi olan Ayanoz, zamanla meskûn bir köy haline gelmiştir; yine köy olarak kaydedilen Çakıcı ve Köleler, aslında Honamlı Yörükleri'nin obalarıdır; Çakış Köyü'nün, Çakıcı Obası ile bağları bulunmaktadır; Üçtepe, ismini Çandır ile Karıncalı köyleri arasındaki tepeliklerden alan küçük bir köydür; Gökçay ve Çandır köyleri birleştirilip Çandır Beldesi kurulmuş, Üçtepe, Çandıra bağlı Sinan Mahallesi içerisinde kalmış, Gökçay ise Çandır merkeze bağlı bir mahalle olmuş; Yukarıkocayatak, belde yapıldıktan sonra Aralık Köyü mahalle olarak buraya bağlanmış; Boğazak ve Ahmediye köyleri birleştirilerek, Boğazkent Beldesi kurulmuş; Belek, turizm faktörünün yörede ön plana çıkmasıyla belde yapılmıştır. Serik'e bağlı Şevketiye, Gedik, Cumalı, Belek, Şatırlı ve Dikmen köylerinin çoğunluğu Teselya muhaciri, Ahmediye ve Kadriye köyleri Girit muhaciri yerleşimi ağırlıklıdır. Ancak zamanla bu köylere Yörükler de yerleşmiştir¹⁶.

Bademağacı merkezli Kızılkaya Nahiyesi'nde, merkez köy ile birlikte 14 köy ve 1 Yörük Oymağı vardır. Bucak Kazası'nın Antalya'dan ayrılıp Burdur'a bağlanmasıyla Bademağacı ve Dağ dışında kalan köyler bu kazaya geçmiştir.

Yörenin eski oymaklarından birisinin adını taşıyan Gebiz, nahiye statüsünde Antalya'ya bağlıdır ve merkezi, en büyük oba niteliğindeki Macar Obası'nın meskûn olduğu Macar Köy'dür. Merkez ile birlikte 20 köyü bulunan Gebiz'e bağlı köylerden Nebiler-Aşağıoba ve Kırdıra-Akçapınar köyleri beraber yazılmıştır. Gebiz Yörükleri'nin önemli bir kısmı bu dönemde de konargöçer hayatı devam ettirmektedir. Ancak obalardan Akçapınar, Kırdıra, Aşağıoba, Çatallar, Dorumlar, Kırbaş ve Kozan yerleşik hayata geçerek meskûn birer köy haline gelmiştir. Bu çevrede yer alan bazı köyler de Gebiz'e bağlanmıştır, bunlardan adı değiştirilen yoktur.

Yine Millü Yörükleri, XIX. yy.'ın ilk yarısında yerleşik hayata geçmişler ve obaları meskûn birer köy olmuştur. Merkezi Çepel Köyü olan nahiyenin, merkez köy ile birlikte 19 köyü vardır. Millü, dönem içerisinde Antalya Kazası'na tâbi olmasına rağmen zamanla köyleri ile birlikte Bucak Kazası'na bağlanmış ve köylerinin bir kısmı mahalle statüsüne dönüştürülmüştür. Millü'ye bağlı köylerden Killik, Karamanlı, Kayadibi ve Hacıceliller, Karaöz Beldesi'ne tâbi olmuş; Kocaaliler Beldesi'ne bağlı olanlar ise Bucak sınırları içerisinde kalmıştır. Bu dönemde köy olarak kaydedilen Hacıceliller, yörede kışlayan Honamlı Yörükleri'nin obalarından birisidir¹⁷.

¹⁴ Karaca 2002, 74; Güçlü 2008b, 664-675.

¹⁵ Karaca 2002, 137, 178-182; Güçlü 2000, 1.

¹⁶ Selekler 1960, 118-119, 123-143; Ayanoz için bk.: Karaca 2002, 170.

¹⁷ Selekler 1960, 48-51, 55-56.

Tab. 1 Antalya Kazası'nda Yerleşim ve Nüfus (Res. 1)

Merkezi Antalya Meskûn Mahal	Nüfus Miktarı								Toplam
	Müslim		Rum		Ermeni		Musevi		
	Erkek	Kadın	Erkek	Kadın	Erkek	Kadın	Erkek	Kadın	
Teşvikiye Mahallesi	512	644							1.156
Kızılsaray Mahallesi	684	746							1.430
Kırımlı Mahallesi	111	127							238
Kızılharım Maa Şeyh Şücaeddin	291	290							581
Demircikara Mahallesi	725	777							1.502
Meydan Mahallesi	358	444							802
Cami-i Atik Mahallesi	211	239							450
Çavuş Bağçesi Mahallesi	112	112							224
Tuzcular Mahallesi	188	238							426
Sağır Bey Mahallesi	254	275							529
Hasbalaban Mahallesi	144	176							320
Tahıl pazarı Mahallesi	221	222							443
Kiçibali Mahallesi	104	128							232
Bali Bey Mahallesi	253	234							487
Şeyh Sinan Mahallesi	527	481							1.008
Makbule İslam Mahallesi	106	149							255
Mecdeddin Mahallesi	70	66							136
Sofular Mahallesi	178	220							398
Hatib Süleyman Mahallesi	114	132							246
Ahi Kızı Mahallesi	209	222							431
Aşıkdoğan Mahallesi	193	229							422
Demirci Süleyman Mahallesi	295	267							562
Takiyeci Mustafa Mahallesi	252	291							543
İğdir Hasan Mahallesi	119	137							256
Elmalu Mahallesi	221	178							399
Arab Mescid Mahallesi	184	204							388
Ahi Yusuf Mahallesi	217	257							474
Osmaniye Mahallesi	822	807							1.629
Musevi Mahallesi							91	93	184
Cami-i Cedid Mahallesi			952	955					1.907
Makbule Rum Mahallesi			558	578					1.136
Baba Doğan Mahallesi			247	250					497
Rağbetiye Mahallesi			1.442	1.551					2.993
Ermeni Mahallesi					32	37			69

Yabancıyan Mahallesi	1.204	1.029	276	314	26	38			2.887
Şerafeddin Bayırı Karyesi	121	120							241
Geyik Bayırı Karyesi	139	177							316
Doyran Karyesi	232	229							461
Solak Karyesi	139	150							289
Çakırlar Karyesi	240	264							504
Yarbaş Çandır Karyesi	319	312							631
Hisar Çandır Karyesi	301	286							587
Bıyıklı Karyesi	37	39							76
Karaçalılı Karyesi	32	31							63
Mandırla Karyesi	148	160							308
Uncalı Karyesi	35	33							68
Kütükcü Karyesi	40	42							82
Duacı Karyesi	28	22							50
Çığlık Karyesi	227	238							465
Zeytünköy	17	13							30
Macun Karyesi	121	127							248
Kirişçiler Aşireti	174	176							350
Topallı Aşireti	183	173							356
Kurşunlu Aşireti	172	185							357
Çitdibi Karyesi	64	54							118
Sekçi Karyesi	22	20							42
Sekçi Kıbtıyan	43	50							93
Hurma Karyesi	181	192							373
Bahtılı Karyesi	121	110							231
Çamköy Karyesi	81	98							179
Karakuyu Karyesi	117	103							220
Dereli Karyesi	68	77							145
Aşağı Yukarı Karaman Karyesi	114	123							237
Duraliler Karyesi	160	185							345
İhsaniye Karyesi	140	174							314
İstavroz Karyesi	169	166							335
Karaveliler Karyesi	338	318							656
Ekşili Karyesi	218	239							457
Kızılı Karyesi	308	387							695
Gürlü Karyesi	586	603							1.189
Kömürçiyen Aşireti	60	58							118
Saçıkaralı Aşireti	68	53							121
Karaevliler Karyesi	49	41							90
Asıkaraman Karyesi	111	136							247

Alaylı Karyesi	124	132							256
Kindıra Karyesi	27	29							56
Dumanlı Karyesi	77	89							166
Başındayoklu Aşireti	254	307							561
Arablar Aşireti	157	152							309
Çıplaklı Aşireti	176	220							396
Abdurrahmanlar Karyesi	118	128							246
Toplam Nüfus	15.535	16.342	3.475	3.648	58	75	91	93	39.317

Kaynak: BOA., *DH.EUM.KLU.*, 15/69, 2-4.

Tab. 2 Kemer Nahiyesi'nde Yerleşim ve Nüfus

Merkezi Ağva		Nüfus Miktarı		Toplam
		Müslim		
Meskûn Mahal	Yeni Adı	Erkek	Kadın	
Ağva Karyesi	Çamyuva	196	228	424
Beğcik Karyesi		47	52	99
Ulupınar Karyesi		92	116	208
Tekfurova Karyesi	Tekirova	98	102	200
Kuzdere Karyesi		86	127	213
Çivioğlu Musa Kahya Mahallesi		126	120	246
Beselek Kahya Mahallesi		33	49	82
Kıcıman Hasan Kahya Mahallesi		59	69	128
Celaloğlu Mahallesi		60	84	144
Beşikcioğlu Mehmet Kahya Mahallesi		177	234	411
Hızır Kahya Mahallesi		124	138	262
Ganioğlu Hüseyin Kahya Mahallesi		64	87	151
Ali Kahya Mahallesi		72	113	185
Veli Kahya Mahallesi		19	29	48
Çaylak Veli Kahya Mahallesi		192	285	477
Gani Kahya Mahallesi		48	64	112
Kaşlı Ali Kahya Mahallesi		87	122	209
Kalender Hasan Kahya Mahallesi		50	48	98
Küçükülü ve Odabaşı Aşireti		127	131	258
Toplam Nüfus		1.757	2.198	3.955

Kaynak: BOA., *DH.EUM.KLU.*, 15/69, 4.

Tab. 3 Serik Nahiyesi'nde Yerleşim ve Nüfus

Merkezi Kökez ve Şevketiye		Nüfus Miktarı		Toplam
		Müslim		
Meskûn Mahal	Yeni Adı	Erkek	Kadın	
Kökez Maa Şevketiye Karyesi		163	186	349
Ayanoz Karyesi	Yeşilyurt	106	149	255
Karıncalı Karyesi		118	114	232
Çakıcı Karyesi	Çakış	99	89	188
Berendi Karyesi		85	86	171
Şatırlı Karyesi		113	137	250
Alacami Karyesi		144	137	281
Üçtepe Karyesi		42	47	89
Çandır Karyesi		148	147	295
Aralık Karyesi		40	45	85
Yanköy		161	137	298
Cumalı Karyesi		135	154	289
Akbaş Karyesi		126	107	233
Zaimler Karyesi	Gökçay	58	59	117
Kuşlar Karyesi		55	48	103
Burmahancı Karyesi		104	97	201
Kumköy		75	109	184
Çakallık Karyesi		75	63	138
Dikmen Karyesi		73	90	163
Kadriyede Çakallık Karyesi		116	132	248
Boğazak Karyesi		230	218	448
Kürüş Karyesi		63	64	127
Pınarcık Karyesi		75	77	152
Zırlankaya Karyesi		41	49	90
Büğüş Karyesi		65	108	173
Köleler Karyesi		47	49	96
Başıyigit Karyesi	Belek	49	52	101
Gedik Karyesi		68	68	136
Gökçepınar Karyesi		43	39	82
Ahmediye Karyesi		129	116	245
Üründü Karyesi		80	101	181
Eminceler Karyesi		123	110	233
Sıçanlı Aşireti		34	33	67
Saçıkaralı Aşireti		17	19	36
Kötekli Aşireti		69	64	133
Hacısali Aşireti		196	201	397

Ötkünlü Aşireti		258	187	445
Solaklı Aşireti		28	15	43
Hacinasuhlu Aşireti		121	109	230
Fettahlı Aşireti		214	228	442
Aşağıtaife Aşireti	Aşağıkocayatak	202	230	432
Deniztepesi Karyesi		67	70	137
Kirişçiler Aşireti		174	176	350
Topallı Aşireti		183	173	356
Kurşunlu Aşireti		172	185	357
Kömürçiyen Aşireti	Kömürçüler	60	58	118
Honamlının Töngüşlü Mahallesi		277	332	609
Çoşlu Mahallesi		165	194	359
Ali Kahya Mahallesi		91	90	181
Ötkünlü Mahallesi		239	264	503
Hacieliller Mahallesi		112	135	247
Sarıkabalı Aşireti	Sarıabalı	269	287	556
Çakal Aşireti		120	114	234
Eskiyörük Basırlı Aşireti		591	590	1.181
Honamlı Aşireti		144	125	269
Karahacılı Aşireti		130	111	241
Karahacılı Himmetli Mahallesi		110	116	226
Hacıhamzalı Mahallesi		277	291	568
Telliler Mahallesi		156	161	317
Hacieliller Mahallesi		90	102	192
Toplam Nüfus		7.615	7.844	15.459

Kaynak: BOA., DH.EUM.KLU., 15/69, 5-6.

Tab. 4 Kızılkaya Nahiyesi'nde Yerleşim ve Nüfus

Merkezi Bademağacı Meskûn Mahal	Nüfus Miktarı			Merkezi Bademağacı Meskûn Mahal	Nüfus Miktarı		
	Müslim				Müslim		
	Erkek	Kadın	Toplam		Erkek	Kadın	Toplam
Bademağacı Karyesi	605	676	1.281	Kuzköy	255	279	534
Avdancık Karyesi	116	108	224	Uğurlu Karyesi	145	140	285
Karapınar Karyesi	211	203	414	Dağ Karyesi	457	420	877
Susuz Karyesi	99	186	285	Yuva Karyesi	102	119	221
Kekez Karyesi	19	20	39	Pazaravdan Karyesi	296	290	586
Karaaliler Karyesi	148	142	290	Boğazköy	197	216	413
Kızılcağaç Karyesi	97	105	202	Sarıkeçili Aşireti	202	210	412
Yeniçiftlik Karyesi	26	38	64	Toplam Nüfus	2.975	3.152	6.127

Kaynak: BOA., DH.EUM.KLU., 15/69, 7.

Tab. 5 Gebiz Nahiyesi'nde Yerleşim ve Nüfus

	Nüfus Miktarı				Nüfus Miktarı		
	Müslim				Müslim		
	Erkek	Kadın	Toplam		Erkek	Kadın	Toplam
Merkezi Macar				Merkezi Macar			
Meskûn Mahal				Meskûn Mahal			
Macar Karyesi	361	406	767	Nebiler Maa Aşağıoba K.	77	104	181
Tekke Karyesi	59	62	121	Çatallar Karyesi	257	327	584
Dorumlar Karyesi	92	96	188	Çatma Karyesi	108	97	205
Haciosmanlar Karyesi	105	106	211	Aksaz Karyesi	167	192	359
Kozan Karyesi	148	134	282	Haskızılören Karyesi	292	288	580
Çetinçe Karyesi	75	86	161	Hasgebe Karyesi	94	77	171
Demirciler Karyesi	82	83	165	Hasdümen Karyesi	123	158	281
Kırbaş Karyesi	84	82	166	Gebiz Aşireti	342	387	729
Yumaklar Karyesi	130	134	264	Kindıra Maa Akçapınar K.	230	288	518
Etler Karyesi	67	58	125	Toplam Nüfus	2.893	3.165	6.058

Kaynak: BOA., DH.EUM.KLU., 15/69, 7.

Tab. 6 Millü Nahiyesi'nde Yerleşim ve Nüfus

	Nüfus Miktarı				Nüfus Miktarı		
	Müslim				Müslim		
	Erkek	Kadın	Toplam		Erkek	Kadın	Toplam
Merkezi Çepel				Merkezi Çepel			
Meskûn Mahal				Meskûn Mahal			
Çepel Karyesi	265	217	482	Hatibler Karyesi	248	217	465
Karacaören Karyesi	156	147	303	Kayadibi Karyesi	43	46	89
Gelesinli Karyesi	213	205	418	Mozalar Karyesi	182	175	357
Ortaköy Karyesi	132	120	252	Karamanlı Karyesi	32	26	58
Fettanlar Karyesi	117	116	233	Kargı Karyesi	112	110	222
Çam Karyesi	96	92	188	Kızılseki Karyesi	897	862	1.759
Belen Karyesi	30	36	66	Kavacık Karyesi	280	217	497
Hacicevler Karyesi	97	95	192	Kayı Karyesi	208	174	382
Kavurkacılar Karyesi	63	69	132	Killik Karyesi	182	185	367
Köseler Karyesi	75	81	156	Toplam Nüfus	3.428	3.190	6.618

Kaynak: BOA., DH.EUM.KLU., 15/69, 8.

2. Korkudili Kazası

Osmanlı Devleti döneminde genellikle İstanos olarak geçen kazanın, merkezi İstanos olup kırsal nüfus ağırlıklı kazaya bağlı 3 merkez mahallesi ile 42 köy bulunmaktadır. Bu köylerden İmrakor ile Söğüdü Köyü birlikte yazılmıştır. Yer adları değişikliği Korkudili'nde de uygulanmıştır. Dad Köyü'nün adı söyleniş şekliyle Tatköy olarak ifade edilmektedir. Andiya ve Belen

köyleri birleştirilip Yeşilyayla Beldesi kurulmuş, mahalleye dönüştürülen Belen, Yeşilyayla'ya bağlanmış; Fığla Köyü, Çomaklı adıyla belde yapılmış; Kafkasya muhaciri olarak bahsedilen bir kısım Çerkez'in de yerleştirildiği Zivind Köyü, Bozova adıyla belde olmuştur. Aynı şekilde Yeleme, diğer adıyla Mamuretülhamidiye Köyü'ne de bir miktar Çerkez yerleştirilmiştir. Alifahreddin köyleri ise Alifahreddin Yörükleri'nin yerleşimi ile kurulmuştur¹⁸.

Tab. 7 Korkudili Kazası'nda Yerleşim ve Nüfus

Merkezi İstanos		Nüfus Miktarı		Toplam
		Müslim		
		Erkek	Kadın	
Meskûn Mahal	Yeni Adı			
Kiremitli Sokak Mahallesi		359	387	746
Aşağıpazar Mahallesi		222	229	451
Sultan Alaaddin Mahallesi		260	263	523
İmrahor Maa Söğüdü Karyesi		120	119	239
Kargalık Karyesi		109	101	210
Dad Karyesi	Tatköy	48	52	100
Andiya Karyesi	Yavuz	351	379	730
Belen Karyesi		188	175	363
Karakuyu Karyesi		105	90	195
Yazır Karyesi		307	361	668
Fığla Karyesi	Çomaklı	693	699	1.392
Garibce Karyesi		160	162	322
Çukurca Karyesi		65	66	131
Leylek Karyesi		86	91	177
Akkilise Karyesi	Akyar	212	175	387
Kevzer Karyesi	Gümüşlü	137	162	299
Zivind Karyesi	Bozova	328	336	664
Zivind de Kafkasya Muhaciri		98	91	189
Yaka Karyesi		97	103	200
Köseler Karyesi		49	69	118
Karataş Karyesi		93	113	206
Kemerağzı Karyesi		70	73	143
Kargın Karyesi		158	180	338
Karadiğın Karyesi	Esenyurt	34	43	77
Bayat Karyesi		118	137	255
Dere Karyesi		243	251	494
Sülekler Karyesi		282	285	567

¹⁸ Tızlak 2010, 147-148.

Yeleme Namı Diğer Mamuretülhamidiye	Başpınar	356	318	674
Çıvgalar Karyesi		1.010	1.037	2.047
Taşkesiği Karyesi		294	338	632
Yelten Karyesi		527	540	1.067
Çaykenarı Karyesi		334	327	661
Yalınlı Gediği Karyesi		45	49	94
Yalınlı Kebir Karyesi	Kozağacı	240	203	443
Mamatlar Karyesi		103	116	219
Manay Karyesi	Söğütköy	151	179	330
Osmankalfalar Karyesi		249	255	504
Karabayır Karyesi		300	294	594
Beğiş Karyesi		219	258	477
Sımandır Karyesi	Ulucak	131	135	266
Avdan Karyesi		378	429	807
Alifahreddin Kebir Karyesi	Büyükköy	621	628	1.249
Alifahreddin Sagir Karyesi	Küçükköy	696	645	1.341
Yalınlı Sagir Karyesi	Bahçeyaka	606	557	1.163
İmecik Karyesi		370	412	782
Toplam Nüfus		11.622	11.912	23.534

Kaynak: BOA., *DH.EUM.KLU.*, 15/69, 8-9.

3. Alaiye Kazası

Alaiye, Anadolu Selçuklu Devleti ve Karamanoğulları Beyliği hakimiyetinden sonra birkaç kez el değiştirirse de, 1471 yılında kesin olarak Osmanlı yönetimine geçmiştir. Böylece müstakil bir sancak haline getirilen şehir, 1571 yılında Kıbrıs Vilayeti'ne, 1717-1730 yılları arasında Adana Vilayeti'ne bağlanmış, ancak bu durum uzun sürmemiş ve tekrar Kıbrıs Beylerbeyliği'ne tâbi olmuştur. XIX. yy.'ın ilk yarısında da Kıbrıs ile Adana arasında el değiştiren Alaiye, 1847 yılında bu defa Konya Vilayeti'ne bağlanmıştır. Sancak statüsüne 1864 Vilayet Nizamnamesi ile son verilmiş ve 1868 yılında Teke Sancağı'nın bir kazası olmuştur¹⁹.

Kent nüfusu bakımından yoğunluk gösteren kazanın 1915 yılında 16 merkez mahallesi vardır. Bunlardan 3'ü gayrimüslim mahallesi olup çoğu günümüzde de aynı adı taşımaktadır²⁰. Bu dönem içerisinde merkeze bağlı 47 köy, 8 Yörük Oymağı, 3 nahiye ve bunlara bağlı köyler bulunmaktadır. Yer adları hususundaki değişiklik Alaiye'ye bağlı yerleşim alanlarında da uygulanmıştır. Aydolin Köyü, Saburlar Köyü'ne bağlı Aydılin mahallesi olmuş; Aksin ve Olucak köyleri mahalle statüsünde Gözübüyük Köyü'ne, Türbennas Alaiye merkeze, Sarıağalar ise Okurcalar'a bağlanmıştır. Karaboynuzlar'ın adı Esentepe olarak değiştirilip İncekum'a bağlı bir mahalleye, Akçakaya Köyü Aliefendi'ye bağlı bir mahalleye dönüştürülmüş; Omurlu Köyü ahalisi 1934

¹⁹ İbn Bîbî 2007, 78-80; Konyalı 1946, 253-260; Erdem 2006, 446; Özkan 2011b, 277-278; Akbal 1951, 623; Göde 2004, 108; Bilim 2004, 198; Öztürk 2004, 429-430.

²⁰ Günümüz Alanya mahalleleri için bk.: Yiğit 2004, 93-103; Yetkin 2004a, 242-244; Alaiye merkez mahalleleri, Bektaşlar, Tepe, Derun-ı Kale (Kaleiçi), Kapu, Orta, Kalealtı, Tophane, Esadburcu, Sugözü ve Güllerpınarı'ndan oluşmaktadır. Özçelik 2007, 181; Aynı mahalleler için bk.: Karagedik 2007, 234-236.

yılında yaşadıkları bir heyelan nedeniyle çevredeki Çıplaklı, Oba ve Cıkcilli'ye dağılmış ve artık bu isimde bir köy kalmamıştır²¹.

Alaiye'nin nahiyeleri kırsal nüfus ağırlıklıdır. Bunlardan Demirtaş'ın, 9 köyü olup ayrıca nahije içerisinde Aliefendi, Fakırcalı ve Keşefli adlarında 3 Yörük Oymağı vardır. Bu oymaklar yerleşik hayata geçildiğinde aynı adla meskûn birer köy olmuştur. Yine Kılı, yerleşik hayata geçmiş bir Yörük oymağıdır. Yenidamlar Mahallesi adını alan Yenidam ile Belen Köyü, Demirtaş içerisinde kalmıştır²².

Öteköy merkezli idari bir birim olarak kurulan Karahalil Nahiyesi bu dönemde merkez ile birlikte çevredeki 15 köyden ibarettir. Günümüzde ise Alanya'da Karahalil adında herhangi bir yerleşim yeri bulunmamaktadır. Nahiyeye bağlı Usta Ahmedli, müstakil bir köy olmaktan çıkıp Gümüşkavak Köyü'ne bağlı bir mahalle haline gelmiş, Biladan mahalle olarak Öteköye bağlanmıştır. Yalçıyavaş iki mezranın birleşiminden oluşmuş bir köydür. Bunlardan Yavaş, mahalle olarak Gümüşkavak Köyü'ne bağlanmış, Yalçı müstakil bir köye dönüştürülmüştür. Bu dönemde nahije içerisinde bir köy olarak kaydedilen Tahtacılar, zamanla İzmir taraflarına göç etmişlerdir²³.

Merkezi Girenas olan Köprülü Nahiyesi'nde merkezle birlikte 11 köy bulunmaktadır. Nahije, günümüzde de aynı adla Gündoğmuş'a bağlı bir belde olup köylerinden Yenisaray, mahalle olarak Çamlıalan Köyü'ne bağlanmıştır²⁴.

Tab. 8 Alaiye Kazası'nda Yerleşim ve Nüfus

Merkezi Alaiye İskelesi		Nüfus Miktarı						Toplam
		Müslim		Rum		Musevi		
		Erkek	Kadın	Erkek	Kadın	Erkek	Kadın	
Meskûn Mahal	Yeni Adı							
Esadburcu Mahallesi		183	215					398
Orta Mahallesi		219	213					432
Bektaş Mahallesi		46	42					88
Tepe Mahallesi		151	160					311
Hasbağçe Mahallesi		360	401					761
Hisariçi Mahallesi		259	276					535
Sultaniye Mahallesi		23	18					41
Sugözü Mahallesi		711	721					1.432
Tophane Mahallesi		101	109					210
Kapu Mahallesi		230	219					449
Kalaaltı Mahallesi		38	40					78
Kellerpınarı Mahallesi		195	205					400

²¹ Santur 2006, 452; Sakaoğlu 2004a, 123-125; Yetkin 2004b, 273-275; Gönüllü 2004, 501; Özkan 2011a, 48, 82-83; Konyalı 1946, 268-269, 277-279.

²² Santur 2006, 452; Gönüllü 2004, 502; Konyalı 1946, 269-270.

²³ Santur 2006, 452; Sakaoğlu 2004b, 109; Konyalı 1946, 268-270.

²⁴ Özkan 2011a, 68, 72, 79, 85.

Bayağısugözü Mahallesi		75	81					156
Aşağıkilise Mahallesi				373	431			804
Yukarıkilise Mahallesi				477	548			1.025
Musevi Mahallesi						17	18	35
Oba Karyesi		287	293					580
Oba Alakilise Karyesi	Obaalacami	91	96					187
Omurlu Karyesi		46	49					95
Asmaca Karyesi		43	45					88
Alara Karyesi	Ulugüney	56	60					116
Aydolin Karyesi	Aydılın	24	20					44
Akdam Karyesi		69	66					135
Avsallar Karyesi		165	139					304
Aksin Karyesi		23	20					43
Orhan Karyesi		94	97					191
Olucak Karyesi		36	30					66
Okurcalar Karyesi		55	47					102
Bademağacı Karyesi		215	225					440
Burçaklar Karyesi		48	51					99
Bayır Karyesi		112	130					242
Payallı Karyesi		109	114					223
Cikcilli Karyesi		60	77					137
Çıplaklı Karyesi		104	122					226
Çakallar Karyesi		165	165					330
Hacı Mehmetli Karyesi		93	98					191
Değirmendere Karyesi		116	125					241
Türbennas Karyesi		286	333					619
Rumtaş Karyesi	Türktaş	133	155					288
Sirge Karyesi	Gümüştöze	95	91					186
Süleymanlar Karyesi		190	184					374
Sarıağalar Karyesi		23	16					39
Toslak Karyesi		463	496					959
Tosmur Karyesi		125	120					245
Kızılcaşehir Karyesi		94	94					188
Kargıcak Karyesi		241	282					523
Kızılağaç Karyesi	Güzelbağ	381	351					732
Kozağacı Karyesi		78	82					160
Karamanlar Karyesi		119	120					239
Karaboyunlar Karyesi	Esentepe	113	141					254
Karakocalı Karyesi		66	88					154
Kestel Karyesi		218	214					432

Kürtler Karyesi	Türkler	191	196					387
Güney Karyesi		46	43					89
Gözübüyük Karyesi		49	46					95
Mahmudseydi Karyesi		627	653					1.280
Mahmudlar Karyesi		422	457					879
Yeniceköy		109	116					225
Yaylalı Karyesi		124	161					285
Kıbtıyan Karyesi		10	14					24
Belen Karyesi		115	127					242
Akçakaya Karyesi		19	15					34
Eskiyörük Karyesi	Tırlar	55	60					115
İshaklı Aşireti		45	48					93
İmamlı Aşireti		59	61					120
İspatlı Aşireti		48	60					108
Beldibi Aşireti		35	44					79
Bahçedere Aşireti		38	34					72
Hocalar Aşireti		58	62					120
Domalan Aşireti	Yeşilöz	70	68					138
Dikmen Aşireti		9	12					21
Toplam Nüfus		9.356	9.813	850	979	17	18	21.033

Kaynak: BOA., *DH.EUM.KLU.*, 15/69, 10-11.

Tab. 9 Demirtaş Nahiyesi'nde Yerleşim ve Nüfus

Merkezi Belen		Nüfus Miktarı		Toplam
		Müslim		
Meskûn Mahal	Yeni Adı	Erkek	Kadın	
Seki Karyesi		49	48	97
Şıhlar Karyesi		240	256	496
Sapadere Karyesi		135	164	299
Aliefendi Aşireti		215	178	393
Fakırcalı Aşireti		139	147	286
Kocaoğlanlı Karyesi		55	48	103
Kıllı Karyesi	Çamlıca	177	192	369
Göngöle Karyesi	Yaylakonak	111	111	222
Gözüküçüklü Karyesi		92	89	181
Keşefli Aşireti		171	161	332
Yuları Karyesi	Uğrak	61	87	148
Yenidam Karyesi	Yenidamlar	24	31	55
Toplam Nüfus		1.469	1.512	2.981

Kaynak: BOA., *DH.EUM.KLU.*, 15/69, 12.

Tab. 10 Karahalil Nahiyesi'nde Yerleşim ve Nüfus

Merkezi Öteköy		Nüfus Miktarı		Toplam
		Müslim		
Meskûn Mahal	Yeni Adı	Erkek	Kadın	
Öteköy Karyesi		64	64	128
Usta Ahmedli Karyesi		30	26	56
Üzümlü Karyesi		68	45	113
Biladan Karyesi		105	118	223
Bıçakçı Karyesi		22	28	50
Bucak Karyesi		75	72	147
Dimalakilise Karyesi	Alacami	159	181	340
Taşbaşı Karyesi		80	91	171
Arablar Karyesi	Akçatı	143	138	281
Kuzyaka Karyesi		42	51	93
Kababiladan Karyesi	Gümüşkavak	105	118	223
Kıvrasıl Karyesi	Uğurlu	91	90	181
Metdere Karyesi	Uzunöz	74	71	145
Yalçıyavaş Karyesi		66	65	131
Tahtacı Aşireti Karyesi		363	368	731
Toplam Nüfus		1.487	1.526	3.013

Kayna: BOA., *DH.EUM.KLU.*, 15/69, 12.

Tab. 11 Köprülü Nahiyesi'nde Yerleşim ve Nüfus

Merkezi Girenas		Nüfus Miktarı		Toplam
		Müslim		
Meskûn Mahal	Yeni Adı	Erkek	Kadın	
Girenas Karyesi	Köprülü	224	221	445
Narağacı Karyesi		56	45	101
Karaköy		40	45	85
Semet Karyesi	Balkaya	157	296	453
Çüdüre Karyesi	Kayabükü	140	139	279
Çaltı Karyesi		82	92	174
Yenisaray Karyesi		81	92	173
Balur Karyesi	Akyarı	233	293	526
Beden Karyesi		132	167	299
Eskibağ Karyesi		139	126	265
Ortaköy		246	256	502
Toplam Nüfus		1.530	1.772	3.302

Kaynak: BOA., *DH.EUM.KLU.*, 15/69, 13.

4. Manavgat Kazası

Tamamen kırsal nüfus ağırlıklı kazaya bağlı 56 köy ile 2 Yörük Oymağı vardır. Pazarcı Köyü'nde Müslim ahali ile Rumlar beraber yaşamaktadır. Hacısalı-Kıbtıyan, Bucak-Şeyhler, Yavaş-Evrenler ve Peri-Zeyve köyleri birlikte yazılmıştır. Ayrıca kazaya bağlı 2 nahiyeye ve köyleri bulunmaktadır. Yerleşim alanlarındaki isim değişikliği Manavgat'ta da uygulanmıştır. Manavgat Irmağı'nın karşılıklı olarak iki yakasında yer alan Pazarcı ve Düşenbe köyleri birleştirilip ilçe merkezi oluşturulmuştur. Pazarcı, günümüzde Aşağı Pazarcı ve Yukarı Pazarcı olmak üzere iki mahalleye ayrılmıştır. Işıklar adındaki iki köyden birisi Yukarıışıklar, diğeri ise Aşağıışıklar adını almıştır. Alaybeyler, yörede meskûn bir Yörük Oymağı olup bu dönemde köy olarak kaydedilmesine rağmen halkı Serik, Örenşehir ve Çenger'e yerleşmişlerdir. Günümüzde yörede Alaybeyler adında herhangi bir yerleşim yoktur. Aynı şekilde Bozahmedli Yörükleri de köy olarak kaydedilmiş olmakla birlikte yörede Bozahmedli adında herhangi bir yerleşim alanı bulunmamaktadır. Bozahmedliler kazadaki Sevinç, Bucakşeyhler ve Yavruddoğan köyelerine yerleşmişlerdir. Sorgun, Hisar ve Kemer, Manavgat merkeze bağlı birer mahalleye dönüştürülmüş, Hündüğe Köyü sakinleri ise Oymapınar'a taşınıp eski köy yerini terketmişlerdir. Hündüğe yerleşim alanı olmaktan çıkmıştır ve Oymapınar'a yakın bir yer adıdır²⁵.

Manavgat'a bağlı Taşahur merkezli nahiyede, merkez köy ile birlikte 15 köy ve 2 Yörük Oymağı bulunmaktadır. Günümüzde Taşağıl olarak bilinen beldeye bağlı köylerden Bereket ve Mecidiye, Bereket adı altında birleştirilmiştir. Seki ve Evren köyleri ise aynı adlarla mahalleye dönüştürülüp Evrenseki Beldesi kurulmuştur²⁶.

Beşkonak Nahiyesi'nin merkezi Bozyaka olup merkezle birlikte 16 köyü bulunmaktadır. Bunlardan Karadut terkedilmiş ve nüfus Yeşilbağ ile Kırkkavak başta olmak üzere çevre köylere dağılarak yerleşmiştir. Aynı zamanda Karadut arazisi için Yeşilbağ ile Bucakköy arasında süren hudut davası, Yeşilbağ lehinde sonuçlanmış ve arazi bu köye devredilmiştir. Kepez, mahalle olarak Sağırın'e bağlanmış, Karağanlar olarak bilinen köy ise Beşkonak merkeze bağlı bir mahalleye dönüştürülmüş, eskiden Beşkonak'a ait olan Karataş Köyü, Serik'e dahil edilmiştir²⁷.

Tab. 12 Manavgat Kazası'nda Yerleşim ve Nüfus

Merkezi Manavgat Kasabası		Nüfus Miktarı				Toplam
		Müslim		Rum		
		Erkek	Kadın	Erkek	Kadın	
Meskûn Mahal	Yeni Adı					
Pazarcı Karyesi		161	169	30	26	386
Çeltikçi Karyesi		100	94			194
Demirciler Karyesi		68	81			149
Sülek Aşireti		225	291			516
Işıklar Karyesi		67	62			129

²⁵ Konyalı - Yıldız 2010, 122-161, 219, 347-354; Manavgat'a bağlı köyler için bk.: Konyalı 1946, 280-282; Namaras için bk.: Özkan 2011a, 33; Manavgat'a bağlı köylerin çoğu XV. ve XVI. yy.'larda da aynı adı taşımaktadır. Ayrıntılı bilgi için bk.: Karaca 2009, 96-98; Karaca 2010b, 434-439.

²⁶ Konyalı - Yıldız 2010, 125, 131, 134, 146, 349.

²⁷ Konyalı - Yıldız 2010, 349.

Kirten Karyesi	Ulukapı	83	71		154
Karaöz Karyesi		61	56		117
Gebece Karyesi		106	101		207
Kadılar Karyesi		45	53		98
Karacalar Karyesi		77	82		159
Seydiler Karyesi		64	66		130
Hacısalı Maa Kıbtıyan Karyesi		501	537		1.038
Haciali Karyesi		55	62		117
Espiyeler Karyesi	Doğançam	49	40		89
Kızılot Karyesi		97	83		180
Boztepe Karyesi		88	90		178
Karakaya Karyesi		66	66		132
Çenger Karyesi		68	65		133
Çavuşköy Karyesi		105	82		187
Karavca Karyesi	Değirmenli	85	91		176
Uzunlar Karyesi		92	85		177
Bozahmedli Karyesi		95	82		177
Hacıobası Karyesi		108	110		218
Saraçlı Aşireti		435	477		912
Yalçıdibi Karyesi		60	59		119
Viransenir Karyesi	Örenşehir	90	89		179
Halidağalar Karyesi		48	51		99
Alaybeyler Karyesi		64	66		130
Odaönü Karyesi		41	52		93
Ahmedler Karyesi		138	135		273
Aksaz Karyesi		55	52		107
Sarılar Karyesi		283	282		565
Ilıca Karyesi		134	145		279
Evranköy Karyesi		26	21		47
Avason Karyesi	Yaylaalan	215	282		497
Bucak Maa Şeyhler Karyesi	Bucakşeyhler	93	84		177
Tilkiler Karyesi		70	63		133
Hisar Karyesi		37	35		72
Hatıplar Karyesi		50	49		99
Homa Karyesi	Oymapınar	204	228		432
Hummaz Karyesi	Çayyazı	40	35		75
Dolbazlar Karyesi		84	65		149
Sevinç Karyesi		79	78		157
Selimiye Karyesi	Side	141	129		270

Şişeler Karyesi		71	70			141
Sorgun Karyesi		95	105			200
Işıklar Karyesi		57	57			114
Kızılağaç Karyesi		77	72			149
Hündüğe Karyesi		17	20			37
Kemer Karyesi		59	55			114
Yavaş Maa Evrenler Karyesi	Evrenleryavşı	50	39			89
Namaras Karyesi	Çamlıtepe	124	109			233
Salur Karyesi		98	91			189
Peri Maa Zeyve Karyesi	Yavrudoğan	96	87			183
Toplam Nüfus		5.597	5.701	30	26	11.354

Kaynak: BOA., *DH.EUM.KLU.*, 15/69, 13-14.

Tab. 13 Taşahur Nahiyesi'nde Yerleşim ve Nüfus

Merkezi Taşahur		Nüfus Miktarı		Toplam
		Müslim		
Meskûn Mahal	Yeni Adı	Erkek	Kadın	
Taşahur Karyesi	Taşagıl	203	202	405
Bereket Karyesi		41	37	78
Büklüce Karyesi		41	29	70
Çardak Karyesi		136	139	275
Çakış Karyesi		84	82	166
Çolaklı Aşireti		327	339	666
Hocalar Karyesi		50	45	95
Kızıldağ Karyesi		190	222	412
Kısalar Karyesi		47	43	90
Mecidiye Karyesi		44	40	84
Niğit Karyesi	Denizyaka	94	97	191
Beydiğin Karyesi		189	154	343
Fettahlı Aşireti		234	244	478
Seki Karyesi	Evrenseki	50	55	105
Kalemler Karyesi		64	54	118
Sirt Karyesi		123	195	318
Perakende Karyesi		124	109	233
Toplam Nüfus		2.041	2.086	4.127

Kaynak: BOA., *DH.EUM.KLU.*, 15/69, 15.

Tab. 14 Beşkonak Nahiyesi'nde Yerleşim ve Nüfus

Merkezi Bozyaka		Nüfus Miktarı		Toplam
		Müslim		
		Erkek	Kadın	
Meskûn Mahal	Yeni Adı			
Bozyaka Karyesi		204	197	401
Bolasan Karyesi	Çaltepe	178	142	320
Karabük Karyesi		164	142	306
Tazı Karyesi	Gaziler	101	90	191
Zerk Karyesi	Altınkaya	187	154	341
Karadut Karyesi		40	26	66
Ballıbucak Karyesi		134	118	252
Karataş Karyesi		84	85	169
Burmahan Karyesi		74	55	129
Kızılcaköy Karyesi	Yeşilbağ	218	230	448
Sağırın Karyesi		75	75	150
Kepez Karyesi		150	157	307
Değirmenözü Karyesi		172	147	319
Düzağaç Karyesi		278	240	518
Karağanlar Karyesi		23	21	44
Karabucak Karyesi		63	70	133
Toplam Nüfus		2.145	1.949	4.094

Kaynak: BOA., *DH.EUM.KLU.*, 15/69, 15.

5. Akseki Kazası

Kazanın merkezi durumundaki Marulye'nin 4 merkez mahallesi ile 68 köyü bulunmaktadır. Genel itibariyle kırsal nüfus bakımından yoğun olan kaza içerisindeki köylerden Çimi'nin 4, Gödene'nin 2, Cemerler'in 2, İbradı'nın ise 3 mahallesi vardır. Köylerin bir kısmı zaman içerisinde Gündoğmuş ve İbradı'ya bağlanmıştır. Çimi, hâlâ dört mahalleli büyük bir köy olma özelliğini korumaktadır. Yer adları bakımından oldukça farklılık gösteren Akseki köylerinde, antik dönemden günümüze farklı medeniyetlerin izlerini taşıyan isimlere rastlanılmaktadır. Bu isimlerin de önemli bir kısmı değiştirilip Türkçeleştirilmiştir. Eksere, 1936 yılına kadar Akseki'nin bir köyü iken bu tarihte Gündoğmuş adıyla ilçe yapılmıştır. Senir, Gündoğmuş'a bağlı bir belde olmuş; Gümüşdamla'ya Ürünlü adı verilip, Ormana Beldesi ile birlikte İbradı'ya bağlanmış; Mudus Köyü terkedilmiş ve ahalisinin bir kısmı Kepezbeleni Köyü'ne, bir kısmı da çevre köylere yerleşmiştir²⁸.

²⁸ Yıldırım 2006, 52-54; Özkan 2011a, 25-31, 39.

Tab. 15 Akseki Kazası'nda Yerleşim ve Nüfus

Merkezi Marulye Kasabası		Nüfus Miktarı		Toplam
		Müslim		
Meskûn Mahal	Yeni Adı	Erkek	Kadın	
Hacıilyas Mahallesi		380	398	778
Fakılar Mahallesi		620	600	1.220
Boğaz Mahallesi		720	762	1.482
Demirciler Mahallesi		164	168	332
Gelves Karyesi	Dutluca	170	165	335
Çimi Soğanlı Mahallesi		360	366	726
Çimi Evsat Mahallesi		135	140	275
Çimi Bâlâ Mahallesi		150	151	301
Çimi Süflâ Mahallesi		151	166	317
Hüsameddin Karyesi		105	113	218
Alavada Karyesi	Çanakpınar	235	246	481
Yarpuz Karyesi		398	400	798
Karakışla Karyesi		146	138	284
Ceceler Karyesi		150	141	291
Susuzşahab Karyesi		102	100	202
Değirmenlik Karyesi		138	135	273
Simyan Karyesi	Süleymaniye	197	257	454
Hotarya Karyesi	Salihler	69	68	137
Tutuz Karyesi	Çınardibi	66	69	135
Gağras Karyesi	Cevizli	420	448	868
Emerya Karyesi	Günyaka	101	116	217
Güneykışla Karyesi		39	48	87
Akşahab Karyesi		243	235	478
Emiraşıklar Karyesi		140	162	302
Sarıhaliller Karyesi		101	126	227
Gödenne Bâlâ Mahallesi	Menteşbey	270	252	522
Gödenne Süflâ Mahallesi	Menteşbey	138	141	279
Minariye Karyesi	Minareli	138	149	287
Bucakkışla Karyesi		57	68	125
Sarıhacılar Karyesi		240	270	510
Belenilvad Karyesi	Belenalan	370	393	763
Bucakilvad Karyesi	Bucakalan	89	103	192
Didire Karyesi	Dikmen	150	190	340
Kravganda Karyesi	Sadıklar	185	200	385

Minval Karyesi	Pınarbaşı	101	110	211
Kiliseli Karyesi	Taşlıca	115	146	261
Efteşe Karyesi	Çukurköy	81	86	167
Çaltılıçukur Karyesi		136	156	292
Sülles Karyesi	Güzelsu	362	395	757
Bergos Karyesi	Mahmutlu	269	292	561
Viranyaka Karyesi	Erenyaka	167	194	361
Aşağı Işıklar Karyesi		146	150	296
Cemerler Bâlâ Mahallesi		138	166	304
Cemerler Süflâ Mahallesi		116	176	292
Güneycik Karyesi		135	114	249
Fersun Karyesi	Güçlüköy	168	175	343
Gönyat Karyesi	Güneykaya	176	198	374
Hoca Karyesi		199	247	446
Mudus Karyesi		29	40	69
İvgal Karyesi	Sinanhoca	50	56	106
Kepezbeleni Karyesi		150	162	312
Kepez Karyesi		240	234	474
Alakilise Karyesi	Alaçeşme	280	214	494
Geriş Karyesi		388	304	692
Cendeve Karyesi		85	90	175
Elvadkebir Karyesi	Büyükalan	425	420	845
İbradı Bâlâ Mahallesi		902	913	1.815
İbradı Süflâ Mahallesi		402	375	777
İbradı Evsat Mahallesi		560	545	1.105
Üzümdere Karyesi		86	85	171
Ormana Karyesi		974	1.015	1.989
Unulla Karyesi	Ürünlü	297	300	597
Başlar Karyesi		111	107	218
Zilan Karyesi	Gümüşdamla	206	193	399
Larma Karyesi	Kuyucak	260	217	477
Bodamya Karyesi	Bademli	347	348	695
Omalas Karyesi	Umutlu	85	75	160
Narağacı Karyesi		25	25	50
Senir Karyesi		230	215	445
Karaisa Karyesi		86	95	181
Karabul Karyesi		63	72	135
Marnas Karyesi	Kalecik	122	103	225
Penbelik Karyesi		41	42	83
Sindirfe Karyesi	Çayırözü	110	145	255

Kozağacı Karyesi		134	150	284
Eksere Karyesi	Gündoğmuş	330	355	685
Karadere Karyesi		245	203	448
Sünbüle Karyesi	Çiçekoluk	63	68	131
Serhenk Karyesi	Serinyaka	85	83	168
Toplam Nüfus		16.857	17.338	34.195

Kaynak: BOA., *DH.EUM.KLU.*, 15/69, 16-18.

6. Elmalu Kazası

Teke Sancağı'na bağlı eski ve kent nüfusu bakımından yoğun, büyük yerleşim alanlarından birisi olan kaza, 21 merkez mahallesine sahiptir. Bu mahallelerden birinde Rum, diğerinde Ermeniler meskündür. Kazaya bağlı 48 köy, 8 Yörük Oymağı, 1 Kıpti topluluğu vardır. Yer adlarındaki değişim Elmalu'da da dikkat çeker. Bu bağlamda Ayvasıl adı taşıyan iki köyden, Geçmen'in batısındakine Kocapınar, Armutlu'nun batısındakine ise Akçay denilmiştir. Kaş Çiftliği olarak da bilinen Akçay, günümüzde bir beldedir. Serkiz'e Küçüksöğle denilince, Söğle'nin adı Büyüksöğle yapılmış; Yazı ve Subaşı köyleri, Bayralar Köyü adı altında birleştirildiğinde, Bucak Köy'ünde meskûn haneler buraya yerleşmiş, terk edilen köy yerinde mezarlıktan başka bir şey kalmamıştır²⁹.

Tab. 16 Elmalu Kazası'nda Yerleşim ve Nüfus

Merkezi Elmalu Kasabası		Nüfus Miktarı						Toplam
		Müslim		Rum		Ermeni		
Meskûn Mahal	Yeni Adı	Erkek	Kadın	Erkek	Kadın	Erkek	Kadın	
Cami-i Atik Mahallesi		278	226					504
Cami-i Cedid Mahallesi		229	265					494
Kabmescid Mahallesi		127	146					273
Tahtamescid Mahallesi		183	187					370
Eğrekler Mahallesi		70	71					141
İplikpazarı Mahallesi		72	83					155
Alamescid Mahallesi		97	127					224
İmamlar Mahallesi		89	85					174
Nacaklar Mahallesi		96	84					180
İshak Dede Mahallesi		44	57					101
Selamlar Mahallesi		35	30					65
Musa Efendi Mahallesi		57	78					135
Nazırlar Mahallesi		79	86					165
Tatlular Mahallesi		109	123					232
Toklular Mahallesi		142	136					278

²⁹ Ekiz 2001, 15-17.

Külahcılar Mahallesi		93	97					190
Devrişler Mahallesi		132	137					269
Pınarbaşı Mahallesi		78	86					164
Nuhlar Mahallesi		95	79					174
Kuşaklılar Karyesi		76	82					158
Hanedanlar Karyesi		89	78					167
Karyağdı Karyesi		95	69					164
Rum Mahallesi				121	118			239
Ermeni Mahallesi						208	222	430
Bayındır Karyesi		157	156					313
Çuğun Karyesi	Çukurlema	137	132					269
Avlan Karyesi	Göltarla	23	23					46
Çoban Karyesi	Çobanisa	69	68					137
Dire Karyesi	Gümüşyaka	68	67					135
İlyığı Karyesi	Çalpınar	110	116					226
Gilevgi Karyesi	Özdemir	216	220					436
Karaköy Karyesi		128	133					261
Müğren Karyesi	Gölova	427	438					865
Geçmen Karyesi		72	82					154
Ayvasıl Karyesi	Kocapınar	94	102					196
Serkiz Karyesi	Küçüksöğle	135	136					271
Söğle Karyesi	Büyükösğle	171	181					352
Kışla Karyesi		115	127					242
İmırcık Karyesi		51	47					98
Bucak Karyesi		41	22					63
Salur Karyesi		147	150					297
Kuz Karyesi		22	22					44
Ovacık Karyesi		151	166					317
Düden Karyesi		128	138					266
Eğmir Karyesi		143	148					291
Güğü Karyesi	Yapraklı	176	186					362
Macun Karyesi		246	243					489
Kortan Karyesi	Yılmazlı	107	107					214
Mümür Karyesi	Geçitköy	55	53					108
Yuva Karyesi		519	518					1.037
Dere Karyesi		195	195					390
Semayük Karyesi	Bozhüyük	308	334					642
Yalnızdam Karyesi		120	130					250
Eskihisar Karyesi		234	244					478

Pirhasanlar Karyesi		77	71					148
Tavullar Karyesi		137	135					272
Mursal Karyesi		59	45					104
Kızılca Karyesi		173	179					352
Beğler Karyesi		78	81					159
Yazı Karyesi	Bayralar	57	68					125
Subaşı Karyesi	Bayralar	195	192					387
Tekke Karyesi		184	168					352
Karamık Karyesi		57	44					101
Çiftlik Karyesi	Yakaçiftlik	79	65					144
Değirmen Karyesi	Çaybaşı	34	40					74
Akçainiş Karyesi		61	77					138
Armutlu Karyesi		78	87					165
Ayvasıl Karyesi	Akçay	421	388					809
Bayat Karyesi	Zümrütova	144	137					281
Türkman Aşireti		97	103					200
Saçıkaralı Aşireti		270	215					485
Karakoyunlu Aşireti		16	20					36
Töngüslü Aşireti		332	339					671
Yeniosmanlı Aşireti		224	246					470
Karahacılı Aşireti		99	100					199
Millü Aşireti		33	25					58
Çakal Aşireti		13	12					25
Kıbtı Taifesi		131	125					256
Toplam Nüfus		9.979	10.058	121	118	208	222	20.706

Kaynak: BOA., *DH.EUM.KLU.*, 15/69, 18-20.

7. Kaş Kazası

Kazanın merkezi, 3 mahallesi olan Andifli İskelesi'dir. Andifli'de Rumlar, Alpanos ve Köftere'de Müslim ve yerli Rum ahali birlikte yaşamaktadır. Her 2 mahalleye sonradan gelip yerleşen Müslim ve Rum ahali de vardır. Kırsal nüfus ağırlıklı Kaş, biri Tahtacı yerleşimi olan 44 köyden oluşmaktadır. Çavdır'da meskûn Yörükler, Gelemiş'te yerleşik ahali ile beraber yaşayan Kıptiler vardır. Köftere ve Alpanos mahalleleri birleştirilerek Kasaba Köyü kurulmuş; Kılıçlı Köyü, Yayla Kılıçlı ve Sahil Kılıçlı olarak ikiye ayrılmış; Sarılar, Elmalı ve Kaş'a bağlı iki ayrı köye bölünmüş; Akörü Köyü'nden Sütleşen ve Uğrar adıyla anılan 2 köy daha ortaya çıkmış; Yavi Köyü'nün sahil kısmı Yavu adıyla Demre'ye devredilmiş, Yayla Yavu adı Çaybaşı olarak değiştirilip Elmalı'ya bağlanmış; Durhasan ve Mevlüdlar birleştirilip Çeşme Köyü kurulmuş; Seyret'in adı değiştirilmiş ve Yeniköy adında ayrı bir köy ortaya çıkmış; Gendive'ye Çataloluk adı verilmiş ve buradan Sinneli ve Cemre adında iki köy daha çıkmış; Margaz'a Üzümlü adı verilmiş ve buradan Yuvacık adında bir köy ayrılmış; İslamlar Köyü'nden, İkizce ve Çamlıova isimli iki yeni köy çıkmış; Fırnaz, Yeşilköy adıyla belde yapılmış; Arsa, Korubükü, Bağlağaç ve Cumburcu köyleri, Kaş'tan ayrılıp Fethiye'ye bağlanmıştır.

Tab. 17 Kaş Kazası'nda Yerleşim ve Nüfus

Merkezi Andifli İskelesi		Nüfus Miktarı				Toplam
		Müslim		Rum		
Meskûn Mahal	Yeni Adı	Erkek	Kadın	Erkek	Kadın	
Alpanos Mahallesi	Kasaba	193	205			398
Köftere Mahallesi	Kasaba	289	269			558
Köftere Rum Mahallesi				10	3	13
Çukurbağ Karyesi		361	350			711
Ahadlı Karyesi		390	372			762
Diğer Ahadlı Karyesi	Gökçeyazı	385	370			755
Sarılar Karyesi		146	152			298
Boğazcık Karyesi		189	198			387
Kılınçlı Karyesi		250	263			513
Afşar Karyesi		56	62			118
Belenli Karyesi		108	116			224
Akörü Karyesi		716	674			1.390
Kemer Karyesi	Beldibi	320	281			601
Hacıoğlan Karyesi		68	72			140
Çerler Karyesi		48	52			100
Gelemen Karyesi	Belkonak	18	25			43
Yavi Karyesi		185	180			365
Ortabağ Karyesi		89	91			180
Köyre Karyesi	Gürsu	160	172			332
Durhasan Karyesi	Çeşme	78	76			154
Mevlûdler Karyesi	Çeşme	113	125			238
Kızılağaç Karyesi		65	70			135
Bayındır Karyesi		190	196			386
Ağullu Karyesi		56	52			108
Seyret Karyesi	Gökçeören	198	201			399
Pınarbaşı Karyesi		23	29			52
Dere Karyesi		100	90			190
Gendive Karyesi	Çataloluk	194	205			399
Tahtacıyan		4	5			9
Dirgenler Karyesi		132	119			251
Karadağ Karyesi		80	73			153
Yozgad Karyesi	Doğantaş	114	113			227
Alpanos'da Yabancı İslam		6	2			8
Alpanos'da Yabancı Rum				111	17	128

Köftere'de Rum				10	0	10
Andifli'de Rum				171	149	320
Köftere'de İslam		77	42			119
Arsa Karyesi		193	224			417
Bağlağaç Karyesi		210	221			431
Cumburcu Karyesi		424	441			865
Aklar Karyesi		62	54			116
Korubükü Karyesi		80	91			171
Çavdır Karyesi		212	224			436
Çavdırda Aşair		48	51			99
Margaz Karyesi	Üzümlü	324	345			669
Sidek Karyesi	Sarıbelen	270	285			555
İslamlar Karyesi		630	675			1.305
Bezirgan Karyesi		632	581			1.213
Gelemiş Karyesi		94	98			192
Gelemiş'de Kıbtıyan		48	52			100
Kınık Karyesi		251	244			495
Çayköy Karyesi		132	145			277
Fırnaz Karyesi	Yeşilköy	161	180			341
Tahtacıyan Karyesi		13	9			22
Kalkan Karyesi		61	57	253	148	519
Toplam Nüfus		9.246	9.279	555	317	19.397

Kaynak: BOA., *DH.EUM.KLU.*, 15/69, 21-22.

8. Finike Kazası

Kırsal nüfus yoğunluklu kazanın merkezi Finike İskelesi'dir ve 41 köyü vardır. Kale ve İskele mahallelerinde Müslim ve Rum ahali beraber yaşamaktadır, ancak Yahudi Mahallesi ayrıdır. Büyük bir köy durumundaki Sarıkavak'ta ayrı ayrı Müslim, Rum ve Yahudi mahalleleri; Demre'de ayrı bir Rum Mahallesi bulunmaktadır. Kıyı hattı boyunca geniş bir alanı kapsayan Finike'den, Kumluca ve Demre kazaları ayrıldığında Finike'ye bağlı olan köyler zamanla bu üç kaza arasında taksim edilmiştir. Bazı Finike köylerinin de adları değiştirilmiştir. Adrasan'a Çavuşköy adı verilmiş ancak Çavuşköy tekrar Adrasan adı ile belde yapılmış; Gağaz'a Beykonak adı verilip yeni bir belde kurulmuş; Tırmısın'ın adı Çevreli olarak değiştirilmiş ancak sahil kısmı Demre'ye bağlı bir köy iken yayla kısmı Kaş sınırları içerisinde kalmış; Sarıkavak, Kumluca merkeze bağlı bir mahalle olmuş; Kum Köyü ise Büyük Kum ve Küçük Kum olarak iki mahalleye ayrılarak Demre'ye bağlanmış; Kala Köyü, Kaleüçağız Köyü içerisinde bir mahalleye dönüştürülmüş; Gürsesli Köyü, Gürses adıyla Demre'ye bağlanmış; Matırlı Köyü, Demre'ye bağlı Yaylakaya Mahallesi olmuş; Muskar Köyü'nün adı değiştirilip Demre'ye bağlanmış; Halac, İncirağacı, Has ve Yenice köylerinin adları değiştirilip yeni adları ile belde yapılmış; Çavdır Köyü Turunçova'ya bağlı bir mahalle statüsüne dönüştürülmüş ve Beymelek belde olmuştur³⁰.

³⁰ Güçlü 2008a, 125-128; Sarı 2008, 143-147; Sarı 2010, 392; Güçlü 2007, 249-250; Güçlü 2011, 427-438.

Tab. 18 Finike Kazası'nda Yerleşim ve Nüfus

Merkezi Finike İskelesi		Nüfus Miktarı						Toplam
		Müslim		Rum		Musevi		
Meskûn Mahal	Yeni Adı	Erkek	Kadın	Erkek	Kadın	Erkek	Kadın	
Kala'da Rum Mahallesi		181	102	229	217			729
İskele'de Rum Mahallesi		193	144	136	118			591
Yahudi Mahallesi						10	8	18
Bağyaka Karyesi		304	263					567
Halac Karyesi	Yeşilyurt	155	132					287
İncirağacı Karyesi	Sahilkent	183	187					370
Alacadağ Karyesi		140	155					295
Yalnız Karyesi		144	156					300
Has Karyesi	Hasyurt	220	220					440
Yazır Karyesi		235	223					458
Arif Karyesi		319	325					644
Çavdır Karyesi		193	177					370
Alasın Karyesi		62	71					133
Ernez Karyesi	Günçalı	212	226					438
Sarıkavak Karyesi		318	323					641
Adrasan Karyesi		100	85					185
Belen Karyesi		127	118					245
Yazır Karyesi		153	120					273
Yenice Karyesi	Mavikent	230	219					449
Haciveliler Karyesi		83	85					168
Savrun Karyesi	Güzören	130	118					248
Sarıcasu Karyesi		87	92					179
Örtekiz Karyesi	Yenikışla	75	71					146
Gağaz Karyesi	Beykonak	165	186					351
Sarıkavak'da Rum Mahallesi				56	50			106
Sarıkavak'da Yahudi Mah.						18	8	26
Davazlı Karyesi		178	188					366
Demre Karyesi		236	236					472
Demre'de Rum Mahallesi				205	172			377
Kum Karyesi		176	185					361
Beymelek Karyesi		171	184					355
Tırmısın Karyesi	Çevreli	152	155					307
Kala Karyesi		99	111					210
Kapaklı Karyesi		159	181					340

Gürsesli Karyesi	Gürses	84	104					188
Matırlı Karyesi	Yaylakaya	107	131					238
Köşkerler Karyesi		230	224					454
Muskar Karyesi	Belören	170	186					356
Çağman Karyesi		71	84					155
Karacaören Karyesi		467	443					910
Gerçen Karyesi	Erentepe	191	203					394
Gölcük Karyesi		228	222					450
Gödene Karyesi	Altınyaka	190	170					360
Dere Karyesi		201	123					324
Kuzca Karyesi		384	362					746
Çayıçi Karyesi		131	138					269
Karaağaç Karyesi		78	81					159
Toplam Nüfus		7.712	7.509	626	557	28	16	16.448

Kaynak: BOA.,*DH.EUM.KLU.*, 15/69, 22-23.

Antalya, Oğuz boy adı taşıyan yerleşim yerleri bakımından bir hayli zengindir. Kemer merkez İğdir, Manavgat'ın Salur, Taşahur'un Beydiğin, Elmalu'nun Bayındır, Eymir, Salur, Bayat ve Yuva köyleri ile Kaş'ın Yavi Köyü Oğuz boy adı taşıyan yerlerdir. Yuva ile Yavi'nin aslı Yıva'dır. Elmalu'daki İmırcık Köyü, Eymircik'den, Finike'deki Çavdır Köyü'nün adı Çavundur'dan gelmektedir. Kaş'ın Afşar, Kınık, Çavdır ve Bayındır köyleri ile Korkudili'nin Kargın, Bayat ve Yazır köyleri de Oğuz boy adı taşıyan yerlerdir³¹.

9. Sancak Nüfusu

İdari alanda XIX. yy.'dan itibaren ciddi değişimler yaşanan Teke Sancağı'nda, 1915 yılında Türkler ve çeşitli etnik grupların yer aldığı zengin bir nüfus potansiyeli bulunmaktadır. Nüfus, herhangi bir toprak parçası üzerinde yaşayan insanlardan oluşan toplam sayı veya demografik yapı olarak bilinse de buna sadece sayı olarak bakılmamalıdır. Bir ülkede yaşayan toplam nüfusun bilinmesi, vergi ve asker kaynağının kontrol altında tutulması başta olmak üzere, işgücü kaynağı ve yapılacak her türlü yatırımlar ile üretim ve tüketim dengesinin belirlenmesinden, idari düzenlemelerin yapılmasına kadar birçok alanda yararlı ve gereklidir. Bunların tamamını kapsamamakla birlikte, Osmanlı Devleti'nde, toprak yazımı esasına göre XV. ve XVI. yy.'larda yapılan tahrirlerden, mevcut nüfusu dolaylı olarak tespit etmek mümkün olsa bile kesin veriler elde etmek güçtür. Osmanlı Devleti'nde, XIX. yy.'da idari mekanizmaya işlerlik kazandırmak için vergi ve asker kaynağının bilinmesi gerektiğinden, bu alanda önemli verilere ihtiyaç duyulmuş ve nüfus sayımları bir zorunluluk halini almıştır. İlk nüfus sayımı 1831 yılında gerçekleştirilmiş ve bu tarihten sonra da belirli aralıklarla yapılmıştır. İlk sayımlarda, sadece erkek nüfus sayılmış ancak ilerleyen dönemlerde 1882'de başlayıp 1890'da bitirilen sayıma ilk defa kadınlar da dahil edilmiştir. Teke Sancağı'nda 1831 sayımında elde edilen 35.839 rakamı, 1877-1878'de 80.391'e, 1882-1890'da 184.132'ye, 1906-1907'de 236.754'e, 1914'de ise 249.686'ya ulaşmıştır. İlk sayımdan itibaren sürekli bir nüfus artış seyri izlenmektedir. Bunda olağan nüfus artış hızının

³¹ Gülensoy 2006, 193-194.

yanı sıra, 1864 Vilayet Nizamnamesi ile Alaiye'nin sancak statüsüne son verilip, kaza olarak Antalya'ya bağlanması ve yine 1882'den sonra kadınların da sayıma dahil edilmiş olmasının etkisi büyüktür³².

XX. yy.'ın ilk çeyreği içerisinde yaşanan ve dünyayı kasıp kavuran savaş yıllarında mevcut nüfusun bilinmesi gerektiğinde, idareye egemen olan İttihatçılar'ın bu amaçla hazırlattıkları cetvelerde belirli oranda hata payı bulunmaktadır. Ancak savaşın başlangıcında daha ciddi sonuçlar elde edilmiş olmalıdır. Sancakta 1915 yılında milliyet esasına göre dinî ve etnik temelli olarak hazırlanan nüfus cetveline kaza, mahalle, nahiye ve köylerde yaşayan bütün nüfus, Müslim, Rum, Ermeni ve Musevi adı altında kaydedilmiş, sancağın mülkî teşkilatını gösteren bir harita yapıp eklenmiştir. Müslim olarak gösterilen yerleşik ahali, Yörükler, Tahtacılar ve Kıbtî olarak bahsedilen Abdallar ayrı ayrı yazılmıştır. Nüfus verilerine göre Antalya Kaleiçi ve çevresindeki mahallelerde çoğunluğu oluşturan Müslüman Türklerden sonra Hıristiyan Rumlar ile az sayıda Ermeni ve Musevi yaşamaktadır. Yine Müslüman olup yabancı adı altında kaydedilen bir grup ahali ile birlikte³³ Antalya'da toplam 25.640 kişi ikamet etmektedir (Res. 2). Kırsal yerleşim ağırlıklı sancak nüfusunun cinsiyet dağılımı arasında büyük bir fark yoktur. Toplam 241.718 nüfusun 119.303'ü erkek, 122.415'i kadındır. Bu toplam rakam, Karpat'ın eserindeki 1914 yılı verileri ile karşılaştırıldığında arada 7.969 kişilik ciddi bir fark görülmektedir. Nitekim 1914 yılı rakamlarının 1906-1907 yılı nüfus verileri esas alınarak hazırlandığı ifade edilmektedir. Bu fark muhtemelen ölüm ve doğum vakalarının kayıtlara sağlıklı bir biçimde işlenmemiş olmasından kaynaklanmaktadır. I. Dünya Savaşı'nın başlarında hazırlanan cetvele, doğum ve ölüm vakaları dikkatli bir şekilde işlendiği gibi harp öncesi ile mevcut nüfus arasında bir fark bulunmadığı ifade edilmektedir ki, Karpat'ın sözünü ettiği 1914 yılı verilerine göre 1915 yılı verilerinde daha az hata payı bulunmaktadır³⁴ (Res. 3)

1915 yılında genel nüfusun %20'si kaza merkezlerinde, %80'lik kısmı oluşturan büyük çoğunluk kırsal alanda yaşamaktadır. Bunların, genellikle tarım, kısmen de hayvancılıkla uğraşan %70'lik kesimi köylüdür.

Bu dağılım çerçevesinde, Antalya'nın Cami-i Cedid, Makbule, Baba Doğan, Rağbetiye ve Yabancıyan; Alaiye'nin Aşağı ve Yukarı Kilise; Elmalu'nun Rum; Kaş'ın Alpanos, Köftere ve Andifli mahalleleri ile Finike'ye bağlı Sarıkavak ve Demre'de, Rum mahalleleri bulunmaktadır. Rumlar ayrıca, Finike Kala ve İskele Rum Mahallesi ile Manavgat Pazarcı Köyü'nde Müslim ahali ile beraber yaşamaktadır. Ermeniler genel nüfus içerisinde önemli bir nüfusa sahip değildir. Antalya merkezde küçük bir Ermeni Mahallesi vardır. Yabancıyan Mahallesi içerisinde Müslim, Rum ve Ermeniler karışık olarak yaşamaktadır. En kalabalık Ermeni nüfusu Elmalu'daki Ermeni Mahallesi'nde ikamet etmektedir. Musevilerin Antalya, Alaiye, Finike ve Sarıkavak'ta birer mahalleleri bulunmaktadır. Sancak genelinde kayda geçen 12.128 gayrimüslim nüfusunun en kalabalık grubunu 11.302 kişi ile Rumlar oluştururken, Ermeniler 563, Museviler 263 kişi olarak

³² Karpat 2003, 47, 58, 72-73, 152, 159, 182-183, 202-203, 220-221, 226-227; Karal 1943, 6-7, 22, 122; Koç 1999, 547; Çavdar 1999, 554-555.

³³ Mesela Antalya merkez ahali, 1850'de çoğunluğu yerli halktan Türkler olmak üzere Rumlar ve az sayıda Ermeniler ile 1822-1823'de Mora'dan gelenler; 1770'deki Memluk isyanları ve 1798-1799'da Napolyon'un Mısır'ı işgalinden kaçıp gelen Araplardan oluşmaktadır. Bu hususta bk.: Danieloğlu 2010, 141.

³⁴ "7 Temmuz 331 Taribli ve 203 numrolu şifre telgrafname-i 'âli Nezaretpenabilerine cevabdır karye ve kasabat abalisinin milliyet esası üzerine tertib ve tanzim olunan cedveli ile lüvanın taksimat-ı mülkiyesini gösterir mazbata leffen takdim kılınmış ve nüfus-ı mevcude mikdarında 'ilân-ı harbden evvelki zaman ile hâl-i bazır arasında bir fark ve nekavet olmadığından ikinci bir cedveli tanzime lüzum görülmemiş olduğu ma'ruzdur olbabda emr ve ferman hazreti menlebülemlerindir Teke Mutasarrıfı Sabur 14 Şevval 333 ve 12 Ağustos 331", BOA.,DH.EUM.KLU., 15/69, 2-24, (14 Şevvâl 1333/25 Ağustos 1915); Karpat 2003, 220-221, 226-227.

sayılmıştır. Gayrimüslimlerin genel nüfus içerisindeki oranı %5'tir ve bunlar genellikle kaza merkezlerinde yoğunlaşmaktadır.

Osmanlı Devleti nüfus verileri dışında, Antalya'da yaşayan Rumlarla ilgili hazırlanan farklı istatistikler de bulunmaktadır. Atina'daki Küçük Asyalılar Cemiyeti'nin yayın organı Ksenofanis'te, XX. yy.'ın başlarında kentte 35.000 nüfus içerisinde 12.000 Rum yaşadığı kaydedilmiştir³⁵. Buna karşın 1910-1912 yıllarında Patrikhane'nin tuttuğu istatistiklerde, Antalya merkezdeki Rum sayısı 7.150, sancak genelinde yaşayanların sayısı 13.413 olarak gösterilmiştir ki bu rakamlar 1915 yılı Antalya nüfus verilerine daha yakındır³⁶.

Antalya'da yaşayan gayrimüslimler genellikle zanaat ve ticaretle uğraşan varlıklı ailelerdir³⁷. 1842 yılında İngiliz gezginlerin ifadesine göre önemli bir liman şehri olan Antalya'da ticaret, Osmanlı vatandaşı zengin Rumların tekelindedir³⁸. XIX. yy.'ın ikinci yarısında vilayet meclisinde de etkili olan Rumlar, Antalya'da sarraflık, kulüp ve gemi işletme acenteleri ile baharat, hububat, likör ve şarap ticaretini ellerinde tutmaktadırlar. Ayrıca kent merkezindeki arabacı, aşçı, bakkal, değirmenci, demirci, fırıncı, hamal, inşaatçı, kahvehane, kasap, kunduracı, manav, marangoz, lostracı, pastane, pastırmacı, saatçi ve terzi gibi önemli meslek grupları Rumlardan oluşmaktadır³⁹. Yine Elmalu'da yaşayan Rumlar ile Ermeniler de amele, aşçı, attar, bakkal, berber, boyacı, çalgıcı, çulcu, çuhha, çiftçi, dava vekili, debbağ, değirmenci, dikici, dülgere, ekmekeçi, eskici, esnaf, helvacı, kahveci, kalaycı, kasap, kiremitçi, kunduracı, kuyumcu, mektep muallimi, meyhaneci, mühürücü, nalbant, pulcu, tekneçi, terzi, tüccar, uşak, yoncacı, yorgancı ve zabıt olmak üzere farklı meslekleri ve önemli kazanç getiren işleri üstlenmişlerdir⁴⁰.

Yüzyıllardır Antalya'da varlığı bilinen Museviler, ticari münasebetleri sayesinde XX. yy.'ın başlarında batılı devletlerle ilişkilerini geliştirip, konsoloslara ve batılı tüccarlara tercümanlık yapmışlardır. Hırdavat, hububat ve manifatura başta olmak üzere ticari alanda şehrin ekonomisinde etkili olmaya başlamışlardır. Hekimlik ve eczacılık gibi meslekleri de yürüten Museviler, Antalya'daki sinema işletmesini de ellerinde bulundurmaktadırlar. Hatta Osmanlı vatandaşı olup, kapitülasyonlardan yararlanmak için İtalyan vatandaşlığına geçenler de vardır⁴¹.

Antalya'da yaşayan Rum nüfusunun asıl çoğunluğu eski yerli Rumlardır. Bunların dinleri hariç dilleri ve adetleri, Müslüman Türk ahali ile aynıdır. Antalya, Alanya ve Elmalu'dakilerin büyük çoğunluğu Türkçe konuşurken Finike, Demre, Kaş ve Kalkan'dakiler, Yunanca konuşuyorlardı. Bölgedeki Rumların ancak dörtte biri Yunanca anlaşabiliyordu⁴².

I. Dünya Savaşı sonrasında yaşanan gelişmeler Antalya'nın müslim ve gayrimüslim ahalisi arasında ayrışmaya neden olmuştur. Kurtuluş Savaşı'nın ardından Alaiye'deki Rumlardan ilk grup 8 Ekim 1922 tarihinde Tevfik Azakoğlu'na ait bir gemi ile Kıbrıs'a gönderilmiştir. Kalanlar

³⁵ Ξενοφάνης 1907, 253.

³⁶ Alexandris 1999, 61.

³⁷ Moğol 1991, 125-127.

³⁸ Spratt-Edward 2008, 211.

³⁹ Çimrin 2007, 262; Kechriotis 2010, 44.

⁴⁰ Ekiz 2001, 59; Akıncioğlu 1998, 70.

⁴¹ Oral 2011a, 127-138; Oral 2011b, 177-188.

⁴² Antalya'nın 1811-1812'deki nüfusunun 8.000 kişi olduğu ifade edilmektedir. Şehir merkezinin üçte ikisi Müslüman üçte biri Rum'dur. Rumlar, Türkçe dışında dil bilmezler. Dualarından bazıları Türkçe'ye çevrilmiş olup, ayinlerinin ana bölümü bir papaz tarafından Yunanca olarak tekrarlanır ancak ne anlama geldiğinden papazların çoğu, cemaatleri kadar habersizdir. Beaufort 2002, 129; Erten 2007, 11-13; Çimrin 2007, 163; Oral 2008, 35; XIX. yy.'da Antalya'ya, Kıbrıs, Ege Adaları, Yunanistan ve Anadolu'nun çeşitli yerlerinden gelip yerleşen Rumlar hakkında bk.: Kechriotis 2010, 48-49.

bundan on gün sonra iki Amerikan zırhlısı ile Yunanistan'ın Spetses Adası'na gitmişler ve bir süre sonra Atina'ya yerleştirilmişlerdir⁴³. Aynı süreçte Antalya'da yaşayan Rumlar da 12-18 Ekim 1922 tarihleri arasında Antalya İskelesi'ne, bir Amerikan savaş gemisi eşliğinde gelen İoannis Andru ve Andreas Andru adlı iki Yunan gemisine bindirilerek Yunanistan'a nakledilmiştir. Zengin Rum aileler, tarifeli olarak çalışan gemilerle Antalya'dan ayrılıp, bazıları İskenderiye'ye, bir kısmı Ege adalarına, çoğu Sisam Adası'na gitmiştir⁴⁴. Ermeniler savaş yıllarında tehcire tabi tutulmamışlardır⁴⁵. Ancak Lozan Barış Antlaşması gereğince uygulanan mübadelede Elmalı'da bulunan 266 Rum ile 402 Ermeni 1924 yılında Finike İskelesi'nden vapurlara bindirilerek Yunanistan'a gönderilmiştir⁴⁶. Yahudiler de Kurtuluş Savaşı başarıya ulaşınca Rodos'a göçmeye başlamışlar ve II. Dünya Savaşı'nın sonlarında Antalya'yı tamamen terk etmişlerdir⁴⁷.

Nüfus cetveli içerisinde yer alan gruplardan birisi de Yörüklerdir. Anadolu Selçuklu Devleti hükümdarı I. Gıyaseddin Keyhüsrev'in Antalya'yı fethinden⁴⁸ sonra Yazıcızâde'nin "*Ol memleketin sabraları ve bişeleri İğdir'den Yörük eviyle doldu*"⁴⁹ ifadesinde belirtildiği gibi Antalya, XIII. yy.'ın başlarından beri yaylak ve kışlaklarıyla Yörüklerin ilgi alanına girmekle kalmamış, Osmanlı Devleti döneminde de bu özelliğini korumuştur⁵⁰. Böylece birçok oymağa ev sahipliği yapmış ve Yörükler, belirli aralıklarla yörede genellikle kendiliklerinden yerleşmişlerdir. Sancak içerisinde 1915 yılına gelindiğinde bile oldukça fazla Yörük Oymak ve Obası bulunmaktadır. Bunların her biri ayrı birer oymak gibi kaydedilmiş olsa da, çoğu o çevrede yaşayan herhangi bir oymağa mensup obalardır. Yörede Aliefendi, Bahçedere, Beldibi, Çakal, Çolaklı, Dikmen, Domalan, Eskiyörük, Fakırcalı, Fettahlı, Gebizli, Kötekli, Hacısalı, Hocalar, Honamlı, İshaklı, İmamlı, İspatlı, Karahacılı, Karakoyunlu, Keşefli, Kömürcü, Millü, Saraçlı, Saçıkarcılı, Sarıkeçili, Sıçanlı, Sülek, Töngüşlü ve Yeniosmanlı Yörükleri konargöçer hayatı sürdürmektedir. Töngüşlü Yörükleri ayrı bir oymak olmasına rağmen Honamlı Yörükleri'nin mahallesi olarak kaydedilmiş, Eskiyörükler genellikle en büyük obası olan Basırlı adıyla, Kömürcü Yörükleri ise bazen Kömürciyan olarak da geçmektedir. Bu oymak ve obaların tamamı XIX. yy.'da da Teke Yöresi'nde yer almaktadır. Sıçanlı Yörükleri, yöreye XX. yy. başlarında Alaiye'den gelmiş olmalıdır. Ayrı birer oymak olarak kaydedilmelerine rağmen Ötkünlü, Çoşlu, Hacıceliller ve Telliler, Honamlı Yörükleri'nin; Solaklı, Ali Kâhya, Himmetli, Hacıhamzalı ve Sarıkabalı, Karahacılı Yörükleri'nin; Hacınasuhlu ve Küçüklü, Saçıkarcılı yani Hayta Yörükleri'nin; Aşağıtaife, Murtana Yörükleri'nin; Odabaşı, Sarıkeçili Yörükleri'nin; Arablar, Başındayoklu, Çıplaklı, Kirişçiler, Kurşunlu ve Topallı Yeniosmanlı Yörükleri'nin obaları olup bunlar ayrı birer oymak değildir⁵¹. Yörükler, sancak içerisinde 19.375 nüfusa sahiptir ve genel nüfusa oranları olan %8 hayvancılık açısından önemli bir kaynak niteliği taşımaktadırlar.

Nüfus cetveline, Müslim grup içerisinde Tahtacı Aşireti olarak kaydedilenler, orman işleri, ağaç kesimi, kereste ve tahta imalatı ile uğraştıklarından genellikle işleri gereği konargöçer hayat yaşamaktadırlar. Tahtacılar'dan yük hayvanı olarak katır, binek hayvanı olarak at besleyenler olduğu gibi, az da olsa keçi ve inek besleyenler de vardır. Tahtacılar, eski Türk

⁴³ Koçak 2008, 755; Hacıhamdioğlu 2004, 18.

⁴⁴ Erten 2007, 55; Çimrin 2007, 207, 274, 283-287; Güçlü 1997a, 14.

⁴⁵ Halaçoğlu 2008, 98-99; Altıntaş 2005, 89.

⁴⁶ Ekiz 2001, 57.

⁴⁷ Oral 2011b, 188-189.

⁴⁸ Turan 1996, 284-285, 309-310; İbn Bibi 2007, 37-38, 49-50; Kesik 2006, 6-8; Koca 1997, 37.

⁴⁹ Yazıcızâde Ali 2009, 239.

⁵⁰ Ak 2010, 332.

⁵¹ Ak 2012, 15-65; Ak 2010, 334-338.

ananelerine göre oymak ve oba yapısını korumakta ve özellikle Kemer Nahiyesi'nde yerleşik Çivioğlu Musa Kahya, Beselek Kahya, Kıcıman Hasan Kahya, Celaloğlu, Beşikcioğlu Mehmed Kahya, Hızır Kahya, Ganioglu Hüseyin Kahya, Ali Kahya, Veli Kahya, Çaylak Veli Kahya, Gani Kahya, Kaşlı Ali Kahya ve Kalender Hasan Kahya mahalleleri yörede yer alan Tahtacı obalarıdır. Tahtacılar'ın, 1915 yılında sancak içerisinde toplam 3.315 nüfusları bulunmakta ve bunların genel nüfusa oranları %1,4'e tekabül etmektedir⁵².

Kıbtî olarak kaydedilen ve yörede kendilerini abdal olarak nitelendiren topluluk 473 kişidir ve grubun genel nüfusa oranı %0,2'dir. Karal'ın belirttiğine göre 1831 nüfus sayımlarında "Abdal tabir eyledikleri Kıbtî Taiyesi" olarak geçmektedir⁵³. Genellikle ramazan, bayram, düğün, şenlik ve güreşlerde çalgıcılık yaparlar hatta kargıdan sele ve sepet gibi eşyaları örüp satarak geçimlerini temin ederlerdi.

Tab. 19 Teke Sancağı'nın Genel Nüfus Durumu

Kaza ve Nahiyeler	Nüfus Miktarı								Toplam
	Müslim		Rum		Ermeni		Musevi		
	Erkek	Kadın	Erkek	Kadın	Erkek	Kadın	Erkek	Kadın	
Antalya Kazası	15.535	16.342	3.475	3.648	58	75	91	93	39.317
Kemer Nahiyesi	1.757	2.198							3.955
Serik Nahiyesi	7.615	7.844							15.459
Kızılkaya Nahiyesi	2.975	3.152							6.127
Gebiz Nahiyesi	2.893	3.165							6.058
Millü Nahiyesi	3.428	3.190							6.618
Korkudili Kazası	11.622	11.912							23.534
Alaiye Kazası	9.356	9.813	850	979			17	18	21.033
Demirtaş Nahiyesi	1.469	1.512							2.981
Karahalil Nahiyesi	1.487	1.526							3.013
Köprülü Nahiyesi	1.530	1.772							3.302
Manavgat Kazası	5.597	5.701	30	26					11.354
Taşahur Nahiyesi	2.041	2.086							4.127
Beşkonak Nahiyesi	2.145	1.949							4.094
Akseki Kazası	16.857	17.338							34.195
Elmalu Kazası	9.979	10.058	121	118	208	222			20.706
Kaş Kazası	9.246	9.279	555	317					19.397
Finike Kazası	7.712	7.509	626	557			28	16	16.448
Toplam Nüfus	113.244	116.346	5.657	5.645	266	297	136	127	241.718

Kaynak: BOA., *DH.EUM.KLU.*, 15/69, 24.

⁵² BOA., *DH.EUM.KLU.*, 15/69, 4, (14 Şevvâl 1333/25 Ağustos 1915); Atabeyli 1940, 203-206; Selekler 1960, 28-32; Oba adlarının bir kısmı yanlış okunmuş olup, Erten 1940, 127-129; Aynı oba adları yanlış kullanılmıştır. Seyirci 2007, 24, 94; Anadolu'da bulunan Tahtacı oymak ve obaları için bk.: Yörükân 2002, 150-209; Tahtacılar için ayrıca bk.: Tanal 2010, 353-355; Özbayrı 1972, 11-12.

⁵³ Karal 1943, 122.

Kaynakça ve Kısaltmalar

- Ak 2012 M. Ak, 19. Yüzyılda Teke Yöresi Yörüklerinin Sosyo-Ekonomik Durumu (Akdeniz Üniversitesi Yayınlanmamış Doktora Tezi 2012).
- Ak 2010 M. Ak, "Antalya'da Yörükler ve Yörük Kültürü", *Dünden Bugüne Antalya* 2, 2010, 332-347.
- Akbal 1951 F. Akbal, "1831 Tarihinde Osmanlı İmparatorluğunda İdarî Taksimat ve Nüfus", *Belleten* XV, 60, 1951, 617-628.
- Akıncıoğlu 1998 M. C. Akıncıoğlu, *Antalya Solimkent Tarihi* (1998).
- Alexandris 1999 A. Alexandris, "The Greek Census of Anotalia and Thrace 1910-1912: A Contribution to Ottoman Historical Demography", bk.: D. Gondicas – C. Issawi (ed.), *Ottoman Greeks in the Age of Nationalism: Politics, Economy, and Society in the Nineteenth Century* (1999) 45-76.
- Altıntaş 2005 A. Altıntaş, "Osmanlı İmparatorluğu'nun Tehcir Kararı Alması ve Uygulaması", *Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi* VII.1, 2005, 77-99.
- Armağan 2002 A. L. Armağan, "Tarihsel Süreç İçinde Teke Yöresi", *Tarih Araştırmaları Dergisi* XX, 32, 2002, 1-21.
- Armağan 2006 A. L. Armağan, "XVI. Yüzyıl'da Antalya", *Son Bin Yılda Antalya Sempozyumu* (2006) 97-115.
- Atabeyli 1940 N. K. Atabeyli, "Antalya Tahtacılarına Dair Notlar", *Türk Tarih-Arkeolojya ve Etnografya Dergisi* IV, 1940, 203-212.
- Baykara 2010 T. Baykara, "Türkiye Selçukluları Devrinde Antalya", *Dünden Bugüne Antalya* 1, 2010, 105-112.
- Beaufort 2002 F. Beaufort, *Karamanya*, A. Neyzi – D. Türker (çev.) (2002).
- Bilim 2004 C. Bilim, "Arşiv Belgelerinde ve Salnamelerde Alanya", *Alanya Tarih ve Kültür Seminerleri III* (2004) 197-202.
- BOA. Başbakanlık Osmanlı Arşivi.
- Çavdar 1999 T. Çavdar, "Osmanlı Döneminde Nüfus Bilgileri", *Osmanlı* 4 (1999) 551-557.
- Çimrin 2007 H. Çimrin, *Bir Zamanlar Antalya Tarih, Gözlem ve Anılar* 1 (2007).
- Danieloğlu 2010 D. E. Danieloğlu, *1850 Yılında Yapılan Bir Pamphylia Seyahati*, A. Ozil (çev.) (2010).
- DH.EUM.KLU. Dahiliye Nezareti Emniyet-i Umumiye Kalem-i Umumi.
- Ekiz 2001 A. Ekiz, *Dünden Bugüne Elmalı* (2001).
- Emecen 1991 F. Emecen, "Antalya", *Diyanet İslâm Ansiklopedisi* 3 (1991) 232-236.
- Erdem 2006 İ. Erdem, "Türkiye Selçukluları ve Beylikler Devri ile Seyahatnamelerde Alanya (XIV-XVII. yy.'lar)", *Alanya Tarih ve Kültür Seminerleri II* (2006) 445-449.
- Erten 1940 S. F. Erten, *Antalya Tarihi* (1940).
- Erten 2007 S. F. Erten, *Milli Mücadelede Antalya* (2007).
- Göde 2004 K. Göde, "Selçuklu Türkiye'sinde Alâiye'nin Yeri ve Önemi", *Alanya Tarih ve Kültür Seminerleri III* (2004) 107-108.
- Gönüllü 2004 M. N. Gönüllü, "Alanya ve Çevresinde Yer Adları ile İlgili Bazı Efsaneler ve Hikayeler", *Alanya Tarih ve Kültür Seminerleri III* (2004) 500-504.
- Güçlü 1997a M. Güçlü, *XX. Yüzyılın İlk Yarısında Antalya* (1997).
- Güçlü 1997b M. Güçlü, "Müstakil Teke (Antalya) Sancağı'nın Kurulması ve İdari Düzenlemeye İlişkin Bir Belge", *Adalya* II, 1997, 289-319.

- Güçlü 2000 M. Güçlü, 1864-1950 Yılları Arasında Serik (2000).
- Güçlü 2008a M. Güçlü, "XIII-XX. Yüzyıllar Arasında Kumluca Bölgesinin Tarihi Gelişimi", N. Çevik (ed.), Arkeolojisi, Tarihi, Doğası ve Tarımıyla Kumluca Rhodiapolis (2008) 113-130.
- Güçlü 2008b M. Güçlü, "Tanzimat'tan Cumhuriyet'e Kemer (Antalya) ve Çevresi", 20. Yüzyılda Antalya Sempozyumu Bildirileri II (2008) 664-699.
- Güçlü 2007 M. Güçlü, "Selçuklulardan Cumhuriyet'e Kumluca (Antalya) Bölgesi", Türkiyat Araştırmaları Dergisi 22, 2007, 219-250.
- Güçlü 1996 M. Güçlü, "XIX. Yüzyılın Sonlarında Antalya'nın İdari ve Demografik Yapısı", Adalya I, 1996, 105-109.
- Güçlü 2011 M. Güçlü, "Doğu Akdeniz'de Bir Liman Kenti: Finike", Osmanlı Dönemi Akdeniz Dünyası, bk.: H. Çoruh – M. Y. Ertaş – M. Z. Köse (ed.) (2011) 415-441.
- Gülensoy 2006 T. Gülensoy, "Alanya-Antalya Yöresinde Türk Yer Adları", Alanya Tarih ve Kültür Seminerleri II (2006) 191-196.
- Hacıhamdioğlu 2004 T. Hacıhamdioğlu, "Atina'daki Alanyalılar", Alanya Tarih ve Kültür Seminerleri III (2004) 17-18.
- Halaçoğlu 2008 Y. Halaçoğlu, Sürgünden Soykırıma Ermeni İddiaları (2008).
- İbn Bîbî 2007 İbn Bîbî, Selçuknâme, M. H. Yinanç (terc.), R. Yinanç – Ö. Özkan (haz.) (2007).
- Karaca 2002 B. Karaca, XV. ve XVI. Yüzyıllarda Teke Sancağı (2002).
- Karaca 2009 B. Karaca, XV. ve XVI. Yüzyıllarda Manavgat Kazası (2009).
- Karaca 2010a B. Karaca, "XV. ve XVI. Yüzyıllarda Teke Sancağı'nın Siyasi, Sosyal, Kültürel, Ekonomik ve Askeri Durumu", Dünden Bugüne Antalya 1, 2010, 117-144.
- Karaca 2010b B. Karaca, "Dünden Bugüne Manavgat", Dünden Bugüne Antalya 1, 2010, 425-446.
- Karagedik 2007 N. Karagedik, "XIX. Yüzyıl Ortalarında Alaiye Merkezde İskan-Nüfus ve Mesleki Yaşam", Alanya Tarih ve Kültür Seminerleri IV, 2007, 232-250.
- Karal 1943 E. Z. Karal, Osmanlı İmparatorluğunda İlk Nüfus Sayımı 1831 (1943).
- Karpat 2003 K. H. Karpat, Osmanlı Nüfusu (1830-1914) Demografik ve Sosyal Özellikleri. B. Tırnakçı (çev.) (2003).
- Kechriotis 2010 V. Kechriotis, "1911 Rum Cemaati Nizamnamesi 20. Yüzyılın Başında Antalya'daki Rumlar", Toplumsal Tarih 201, 2010, 42-51.
- Kesik 2006 M. Kesik, "Antalya'ya Yapılan İlk Akınlar ve Şehrin Selçuklu Hakimiyeti Altına Girmesi", Son Bin Yılda Antalya Sempozyumu (2006) 1-8.
- Koca 1997 S. Koca, Sultan I. İzzeddin Keykâvus (1211-1220) (1997).
- Koç 1999 Y. Koç, "Osmanlı İmparatorluğu'nun Nüfus Yapısı", Osmanlı 4 (1999) 535-550.
- Koçak 2008 F. N. Koçak, "20. Yüzyılda Alanya", 20. Yüzyılda Antalya Sempozyumu Bildirileri I (2008) 741-774.
- Kofoğlu 2006 S. Kofoğlu, Hamidoğulları Beyliği (2006).
- Konyalı 1946 İ. H. Konyalı, Alanya (Alâiye), M. A. Kemaloğlu (yay. haz.) (1946).
- Konyalı – Yıldız 2010 İ. H. Konyalı – A. Yıldız, Abideleri ve Kitabeleri ile Manavgat Tarihi (2010).
- Ξενοφάνης 1907 Ξενοφάνης 4 (1907) 253.
- Merçil 1997 E. Merçil, Müslüman-Türk Devletleri Tarihi (1997).
- Moğol 1991 H. Moğol, XIX. Yüzyılın Başlarında Antalya (1991).

- Moğol 1993 H. Moğol, "Antalya'nın Fethi ve Türk Mührünün Vuruluşu", *Türk Dünyası Araştırmaları* 87 (1993) 135-146.
- NFS.d. Nüfus Defterleri.
- Onat 2000 B. Onat, *Bir Zamanlar Antalya* (2000).
- Oral 2008 M. Oral, "Kurtuluş Savaşı'nda Antalya'da İstihbarat ve Propaganda", *20. Yüzyılda Antalya Sempozyumu Bildirileri I* (2008) 31-50.
- Oral 2011a M. Oral, "Duvarlar Arasında Antalya Yahudi Cemaati-I", *Tarihin Peşinde Uluslararası Tarih ve Sosyal Araştırmalar Dergisi* 5, 2011, 125-140.
- Oral 2011b M. Oral, "Duvarlar Arasında Antalya Yahudi Cemaati-II", *Tarihin Peşinde Uluslararası Tarih ve Sosyal Araştırmalar Dergisi* 6, 2011, 177-194.
- Ortak 2008 Ş. Ortak, "Büyük Savaşın (I. Dünya Savaşı) Eşiğinde Antalya", *20. Yüzyılda Antalya Sempozyumu Bildirileri I* (2008) 90-117.
- Özbayrı 1972 K. Özbayrı, *Tahtacılar ve Yörükler* (1972).
- Özçelik 2007 S. Özçelik, "XIX. Yüzyıl Ortalarında Alanya Kaza Merkezinde Ekonomik Hayat", *Alanya Tarih ve Kültür Seminerleri IV* (2007) 181-231.
- Özdemir 1994 R. Özdemir, "Osmanlı Döneminde Antalya'nın Fiziki ve Demografik Yapısı (1800-1867)", *XI. TürkTKB IV* (1994) 1369-1405.
- Özkan 2011a S. H. Özkan, *Osmanlı'dan Cumhuriyet'e Gündoğmuş (Kise ve Nağlu Nahiyeleri)* (2011).
- Özkan 2011b S. H. Özkan, "XIX. Yüzyılın İkinci Yarısında Alâiye Sancağının İdarî Yapısı ve Nüfus Durumu", *Uluslararası Türklük Bilimi Araştırmaları Dergisi* 1, XXIX, 2011, 275-291.
- Öztürk 2004 N. Öztürk, "Alanya'nın Türkler Tarafından Fethi ve Sonrasına Dair Bazı Düşünceler", *Alanya Tarih ve Kültür Seminerleri III* (2004) 429-433.
- Sakaoğlu 2004a S. Sakaoğlu, "Doğu Alanya'daki Bazı Yer Adları Üzerine", *Alanya Tarih ve Kültür Seminerleri III* (2004) 109-111.
- Sakaoğlu 2004b S. Sakaoğlu, "Batı Alanya'daki Bazı Yer Adları Üzerine", *Alanya Tarih ve Kültür Seminerleri III* (2004) 123-126.
- Santur 2006 A. Santur, "Kültür Bakanlığı Hagem Halk Kültürü Arşivinde Kayıtlı Alanya ile İlgili Belgeler", *Alanya Tarih ve Kültür Seminerleri II* (2006) 451-453.
- Sarı 2008 C. Sarı, "Kumluca İlçesinin Genel Coğrafya Özellikleri", N. Çevik (ed.), *Arkeolojisi, Tarihi, Doğası ve Tarımıyla Kumluca Rhodiapolis* (2008) 137-152.
- Sarı 2010 C. Sarı, "Kumluca", *Dünden Bugüne Antalya 1* (2010) 389-399.
- Selekler 1960 M. Selekler, *Yarımasrın Arkasından Antalya'da Kemer Melli-İbradı Serik* (1960).
- Seyirci 2007 M. Seyirci, *Batı Akdeniz Bölgesi Tahtacıları* (2007).
- Spratt – Forbes 2008 T. A. B. Spratt – E. Forbes, *Milyas, Kıbratis ve Likya'da Yolculuklar*. D. Türker (çev.) (2008).
- Şahin 2006 N. Şahin, "Osmanlı Arşiv Belgelerine Göre Antalya'da Yer Adları", *Son Bin Yılda Antalya Sempozyumu* (2006) 117-138.
- Tanal 2010 Ö. Tanal, "Tahtacılar ve Antalya Tahtacıları", *Dünden Bugüne Antalya 2*, 2010, 353-356.
- Tekindağ 1977 Ş. Tekindağ, "Teke-Eli ve Teke-Oğulları", *İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Tarih Enstitüsü Dergisi* 7-8, 1977, 55-94.
- Tekindağ 2001 Ş. Tekindağ, "Teke-Oğulları", *İslam Ansiklopedisi* 12.1 (2001) 128-133.

- Tızlak 2010 F. Tızlak, "Antalya ve Korkuteli'nin 1835 Tarihindeki Köyleri (Muhtar ve İmamaları ile Birlikte)", *Dünden Bugüne Antalya* 1 (2010) 145-148.
- Tunçel 2000 H. Tunçel, "Türkiye'de İsmi Değiştirilen Köyler", *Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi* 10.2, 2000, 23-34.
- Turan 1996 O. Turan, *Selçuklular Zamanında Türkiye* (1996).
- Uzunçarşılı 1982 İ. H. Uzunçarşılı, *Osmanlı Tarihi I* (1982).
- Uzunçarşılı 1988 İ. H. Uzunçarşılı, *Anadolu Beylikleri ve Akkoyunlu, Karakoyunlu Devletleri* (1988).
- Uzunçarşılı 1933 İ. H. Uzunçarşılı, "Teke Oğulları", *Türk Tarih-Arkeologya ve Etnografya Dergisi I* 1933, 95-98.
- Yazıcızâde Ali 2009 Yazıcızâde Ali, *Tevârih-i Âl-i Selçuk. A. Bakır (haz.)* (2009).
- Yetkin 2004a H. Yetkin, "Alanya Merkezindeki Yöre ve Mevkilerimiz", *Alanya Tarih ve Kültür Seminerleri III* (2004) 242-244.
- Yetkin 2004b H. Yetkin, "İlçemizde Köy Adları ve Geldileri", *Alanya Tarih ve Kültür Seminerleri III* (2004) 273-275.
- Yıldırım 2006 O. N. Yıldırım, "Tarihsel Yönden Akseki ve Akseki'den Göç Akseki ve Aksekililik", *Son Bin Yılda Antalya Sempozyumu* (2006) 51-73.
- Yiğit 2004 F. Yiğit, "Alanya'da Lakaplar ve Şöhretler", *Alanya Tarih ve Kültür Seminerleri III* (2004) 93-103.
- Yörükân 2004 Y. Z. Yörükân, *Anadolu'da Aleviler ve Tahtacılar. T. Yörükân (yay. haz.)* (2002).

Abstract

Administrative Structure and Population in Antalya (1915)

One main Ottoman administrative regulation in the nineteenth century was the Vilayet Nizamnamesi of 1864. With this nizamname Teke Sanjak was taken from the Anadolu Eyaleti and attached to the Konya Vilayeti. Alaiye lost her sanjak status, but in 1868 Alaiye was attached to Teke Sanjak as a kaza. Following applications to facilitate communication with the Sublime Porte and to resolve effective decisions, Teke Sanjak was made an autonomous sanjak in 1913. The administrative structure and population of Antalya in 1915 is based on the population report (Nüfus cetveli) sent to the Ministry of Internal Affairs (Dahiliye Nezareti) prepared in the same year for determining the population under war circumstances. However, site names were identified with fieldwork as they changed in time. In addition, the population count for females and males and then-existing distribution of ethnicities were determined.

The population report was prepared on a religion and ethnicity basis. The Muslim population was sub-divided between settled ones and Yörüks, Tahtacıs and Kiptis, who defined themselves as “Abdal”. The non-Muslim population was grouped as Greeks (Rum), Armenian and Jewish. According to the data at hand, non-Muslims constituted only 5% of the overall population in 1915, Yörüks were 8%, Tahtacıs 1.4% and Abdals 0.2%.

The records in the population report also yield information regarding gender, rural/urban distribution, taxes, sources for the army, and producers. Of the general population, 20% lived in the towns and cities while the 80% involved in agriculture and animal husbandry lived in the countryside. Thus, outside of the city of Antalya, the Turkish populace lived in the countryside while the non-Muslim populace clustered in the city and kaza centres. Of those living in the countryside, 70% were the villagers while the rest were mostly Yörüks, who constituted an important source for animal husbandry. Tahtacıs, again living in the countryside, had a part in lumber production and Abdals, very scattered around, served usually in entertainment.

In the countryside the populace lived on agriculture and animal husbandry while the populace in the city centres were mostly involved in trade and artisanship. Most of such business was handled by Greeks and Jews in Antalya and Alaiye while in Elmalı by Armenians and Greeks. The Muslim and non-Muslim populations, who had lived together for centuries, became dissociated from each other with the end of World War I. The Rums left Antalya after the Independence War and Jews started to migrate to Rhodes about the same time. They had completely left Antalya by the end of World War II. Armenians were sent out of Elmalı during the course of population exchange.

سنجاشی
فنیاسی
ناجیسی

مقتدار نفوس

کمون عمومی	مقتدار نفوس										قری و نوای و قصابک اساسی	
	موسوی		ارمنی			روم			مسلم			
	کمون	ان	کمون	ان	کمون	ان	کمون	ان	کمون	ان		
۱۰۶۱۷									۱۷۹۱۷	۵۵۶۱	۵۰۹۹	نقار
۴۴۶									۴۶۶	۱۳۴	۱۱۶	خپلی
۴۲۱									۴۲۱	۴۴۴	۴۰۹	انور
۴۴۴									۴۴۴	۴۴۹	۱۹۲	عمر
۵۶۴									۵۶۴	۴۶۷	۴۹۵	تور
۵۶۴									۵۶۴	۴۹۱	۴۵۴	نظر
۴۵۶									۴۵۶	۱۳۷	۱۱۹	آر
۲۹۹									۲۹۹	۱۷۸	۴۴۱	المو
۲۸۸									۲۸۸	۴۰۶	۱۸۴	عی
۴۷۶									۴۷۶	۴۵۷	۴۱۷	اق
۱۶۴۹									۱۶۴۹	۸۰۷	۸۴۴	نق
۱۸۹	۱۸۴	۹۲	۹۱	۲۱۱								موسوی
۱۹۰۷					۱۹۰۷	۹۵۵	۹۵۴					بلای
۱۱۲۶					۱۱۲۶	۵۷۸	۵۵۸					مقد
۴۹۷					۴۹۷	۴۵۰	۴۶۷					بابا
۴۹۹۲					۴۹۹۲	۱۵۵۱	۱۴۴۴					نق
۲۹					۲۹							ار
۴۸۱۷					۴۸۱۷	۲۱۱	۴۷۶	۴۴۴	۱۰۴۹	۱۴۰۹	۱۸۸۹	بابا
۴۵۶۴					۴۵۶۴	۲۱۱	۴۷۶	۴۴۴	۹۲۴۱	۱۸۸۹	۱۸۸۹	نق

Res. 1
Kaynak: BOA.,
DH.EUM.KLU., 15/69, 2.

۶

تکرار فاضل
۲۵

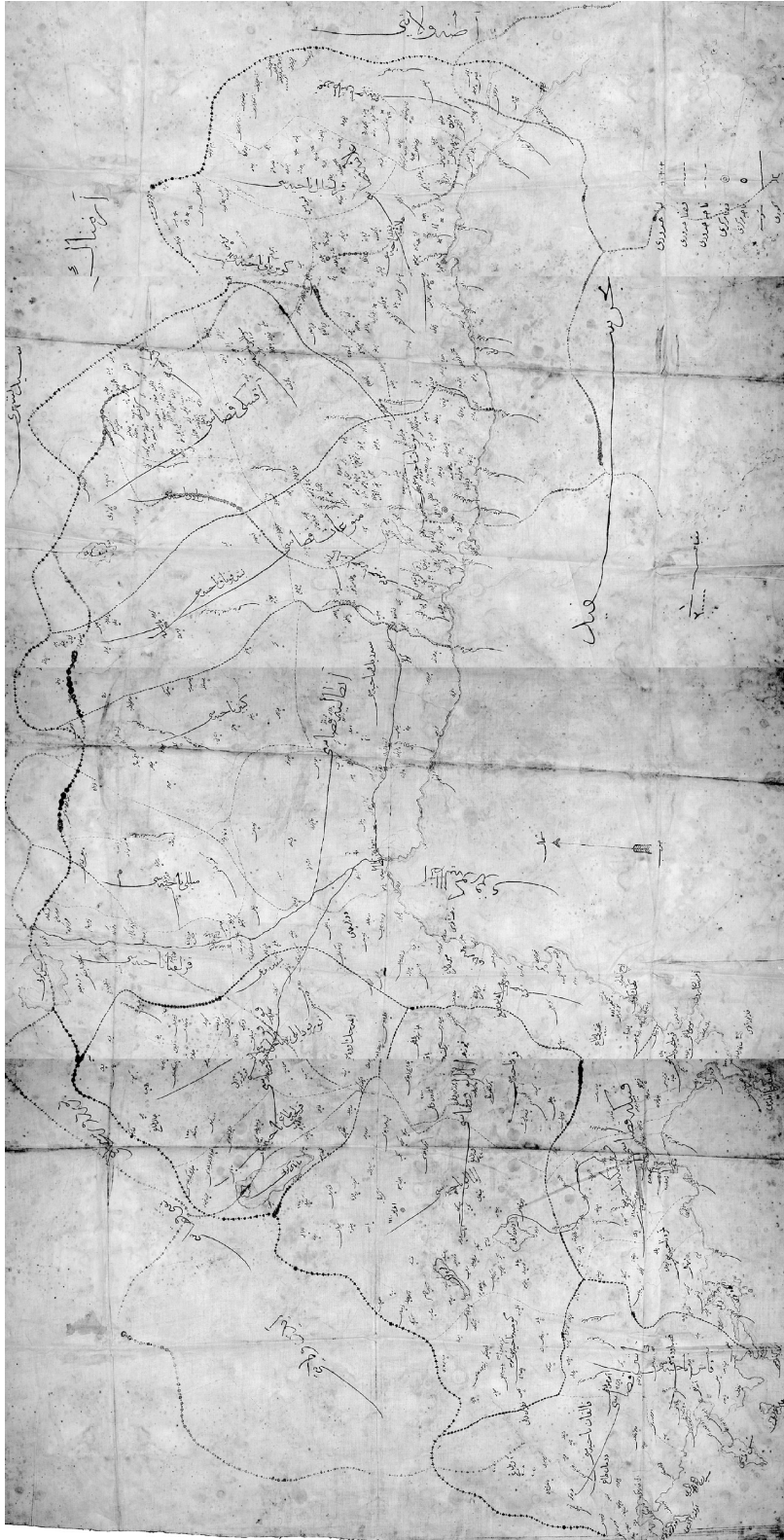
رامین نظار - سعید

مرد

درینو انوم درتوی
۷ مور «۱» نایم و «۲» دردلو سفیر قراقران نظار سعید به هوا...
ایسه جدولی که لوانه تقسیم شد سالیانه در حریفه لغا تقسیم و...
و تفاوتی شایسته به یکی برسد و در تفرز لردوم کراسن اریه پرونده...
۱۱ ساله ۱۹۱۴ و ۱۹۱۵ و ۱۹۱۶

ص

Res. 3 Kaynak: BOA., DH.EUM.KLU., 15/69.

Res. 2 Teke Sancağı Haritası Kaynak: BOA., DH.EUM.KLU., 15/69.

